

Василь Макарусь

**ТАК РЕАЛЬНО
СПАСАТИСЯ ВІД
ПЕКЛА**

2018

**БОГ ЗВІСТИВ
ТАЄМНИЦЮ НЕБА
В НАШІ ДНІ**

**За Благословінням Бога
Отця нашого,
Сущого на Небесах,
в ім'я Любимого Господа
Ісуса Христа Сина Божого**

Зміст

ПЕРЕДМОВА.....	4
ЮНАКИ ПЕРЕМОГЛИ ЛУКАВОГО.....	6
ЖИТТЯ В ЛЮБОВІ	7
ЯК ЗВЕРШУВАТИ СВОЄ СПАСІННЯ	8
ЗІ ЗНАМЕННЯМ ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ.....	9
ЩО ОЗНАЧАЄ ДАР ПРАВЕДНОСТІ.....	9
ІСУС ЗАВЖДИ ЙШОВ ШЛЯХОМ МИРУ ЛЮБОВІ БОЖОЇ.....	10
ПРИЄМНІСТЬ ТА ДОСКОНАЛІСТЬ ВОЛІ БОЖОЇ	11
ЖИТТЯ БЕЗ РОЗВАГ	11
ЖИТИ ЗА ПЛОТТЮ – СМЕРТЬ.....	12
АПОСТОЛ ПАВЛО НЕ РАДИВ ТОГО, ЧОГО САМ НЕ РОБИВ.....	12
НЕ ОБРАЖАЙТЕ СВЯТОГО ДУХА БОЖОГО	12
ПОТРІБНО БЕСІДУВАТИ ТІЛЬКИ ПРО ВОЛЮ БОЖУ	13
ПЕРЕМОГТИ ПРОКЛЯТТЯ.....	14
ПІСЛЯ ДРУГОГО ВОСКРЕСІННЯ	14
В ЄВАНГЕЛІЇ ПИТАННЯ ОДРУЖЕННЯ НЕ РОЗГЛЯДАЄТЬСЯ ЯК ГОЛОВНЕ	14
ІСУС ХРИСТОС – ЄДИНЕ ІМ'Я, ЯКИМ МОЖЛИВО СПАСТИСЬ.....	14
БОГ ЄВНУХАМ ДАСТЬ КРАЩЕ ІМ'Я	15
ЩОБ ПОЗБАВИТИ ВЛАДИ ТІЛО ГРІХОВНЕ	15
ПРО СИНІВ БОЖИХ І ПРО ДАРИ ДУХА СВЯТОГО	16
БОЖІ СИНІ ДИВИЛИСЯ НЕЧИСТО НА ДОЧОК ЛЮДСЬКИХ	16
ЯК СТАТИ УСИНОВЛЕНИМИ.....	17
ЩОБ СТАТИ СИНОМ БОЖИМ, ПОТРІБНО ОТРИМАТИ ВІД БОГА УСИНОВЛЕННЯ.....	18
ТОЙ ВІК – ЦАРСТВО СИНА БОЖОГО.....	19
ЖИТИ В ТОМУ ВІСІ, ДЕ ЖИВЕ ГОСПОДЬ	19
РАБ НЕ ПЕРЕБУВАЄ В ДОМІ ВІЧНО.....	20
ПРОСИТЬ І БУДЕ ДАНО ВАМ	20
НАРОД БОЖИЙ ВИЙДЕ ВІД ТАЄМНИЦІ ВАВІЛОНУ	21
ПРО ПЕРШУ ЛЮДИНУ – АДАМА.....	21
ЯК ЗВИЧАЙНІ ТВАРИНИ	22
ТАК ПОМЕРЛИ ДУШІ АДАМА І ЄВИ.....	23
ДОДАЛОСЯ ЖАДАННЯ.....	24
ЩОБ ПРИМНОЖУВАЛИСЬ ІНШІ МОВИ	24
БОЖИЙ ВИХІД З ВІЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ	25
МОЖУТЬ ПОМЕРТИ ДРУГОЮ СМЕРТЮ.....	27
ОЖИВАННЯ ДУШІ ВІДБУВАЄТЬСЯ ПРИ ХРЕЩЕННІ ДУХОМ СВЯТИМ	27
ПРО ОСВЯЧЕННЯ І ПРО ВЕДЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ	28
ЗВІЛЬНИТИСЬ ВІД ДІЮЧОГО ПРОКЛЯТТЯ НА ЗЕМЛІ МОЖЛИВО.....	30
ДО ПОТОПУ ЛЮДИ БАГАТОРАЗОВО ЗНЕВАЖАЛИ ДУХА БОЖОГО	33
ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ГРІХІВ, ЯКІ ЖИВУТЬ В НАС	35
ЙДУТЬ ЗА АГНЦЕМ, КУДИ Б ВІН НЕ ПІШОВ.....	37

**Амінь! Благословіння, і слава, і премудрість, і подяка, і честь,
і сила, і міць Богові нашому на віки вічні! Амінь.**

(Одкровення 7:12)

ПЕРЕДМОВА

Небо і земля звіщають Славу Божу, і я, Василь Макарусь, свідок Божий на землі, проповідую ***ШЛЯХ МИРУ ЛЮБОВІ БОЖОЇ*** всім бажаючим пізнати Істину, яка робить вільними тих, хто вникає в Слово Боже і перебуває в Ньому: **«Тоді Ісус сказав іудеям, які увірували в Нього: якщо будете перебувати в слові Моєму, то ви істинно Мої учні, і пізнаєте Істину, і Істина визволить вас»** (Ін. 8:1-31-32-59).

Бажання мого серця поділитися з вами метою нашої спільної надії, маючи наріжним каменем Ісуса Христа, слідуєчи слідами, які відображені й залишені на сторінках Священного Писання і слідуєчи за Живим Словом з Неба. Живе Слово навчає нас, як досягати повної свободи і як, живучи ще на землі, знайти ***СПОКІЙ*** душі своїй так, як написано: **«Прийдіть до Мене, всі стуржені і обтяжені, і Я заспокою вас; візьміть іго Моє на себе і навчіться від Мене, бо Я лагідний і смиренний серцем, і знайдете спокій душам вашим»** (Мт. 11:28-29).

Сповідую Істинну віру в Єдиного Бога Отця нашого, Сушого на Небесах, і в Сина Божого Ісуса Христа, Який є Словом Божим, Начальником і Виконавцем Віри, і в Духа Святого, Який приходить від Отця Небесного. Ісус став для нас Начальником і Виконавцем Віри, **«через пізнання Його Він, Праведник»**. Як Ісус став Начальником і Виконавцем Віри

через пізнання Його (Отця Небесного), так і від нашого правильного розуміння буде зростати віра в серці кожного з нас. Це так досягається **ПРАВЕДНІСТЬ ВІРИ**. Про Ісуса Христа написано, що **НА ПОДВИГ ДУШІ СВОЄЇ ВІН БУДЕ ДИВИТИСЯ ІЗ ЗАДОВОЛЕННЯМ, ТОБТО НА ПОДВИГ СВОЄЇ ДУШІ В ТИХ ЛЮДЯХ, ЯКІ ДОСЯГЛИ В СОБІ ХРИСТОВУ ПЕРЕМОГУ**: «Коли ж душа Його принесе жертву умилоствивлення, Він побачить потомство довговічне, і воля Господня благоуспішно буде виконуватися рукою Його. На подвиг душі Своєї Він буде дивитися із задоволенням; через пізнання Його Він, Праведник, Раб Мій, виправдає багатьох і гріхи їхні на Собі понесе. Тому Я дам Йому частку між великими, і з сильними буде ділити здобич, за те, що віддав душу Свою на смерть, і до лиходіїв приєднаний був, тоді як Він поніс на Собі гріх багатьох і за злочинців зробився Заступником» (Іс. 53:10-11-12). Бог Отець наш, Суший на Небесах, Словом Своім створив усе видиме і невидиме. Коли Словом Божим були створені Небо і земля, і все, що на них, була створена людина Адам за образом і подобою Божою. Всі умови для життя Адама в Раю і спілкування з Богом були прекрасні. Але під дією обману диявола відбулося падіння людини. В результаті в людство в усьому світі увійшов гріх і гріхом смерть: «Тому, як через одного чоловіка гріх увійшов у світ, і з гріхом смерть, так і смерть перейшла на всіх людей, бо в ньому всі согрішили» (Рим. 5:12). Смерть умертвила Адама і зробила його душу мертвою для Бога. Людина, ставши мертвою душею, такою, як основна маса людей в цьому світі до сьогоднішнього дня, не могла вже нічого зробити, щоб покаятись так, щоб спасти себе від смерті. Тому Бог, з великої Своєї любові і ласки, Словом Своім почав здійснювати спасіння душі людини від смерті. Прийшов час, і Слово стало плоттю. Слово – Ісус Христос з'явився на землі Людиною, Якій належало перетерпіти Хрест, перенести страждання і залишитись абсолютно святим, будучи зодягненим Силою Воскресіння. І таким Він пішов страждати на Хрест, на мученицьку смерть, добровільно віддавши Себе в жертву за людей, що живуть в усьому світі. Цим Він переміг все, зруйнував усі діла диявола і осудив гріх у плоті. Він Своєю смертю зруйнував прокляття, яке прийшло на землю через гріх Адама і почало діяти в Адамові та Єві, та передано людству як всякого роду зло і жадання до протилежної статі. Ісус ще до Своєї смерті був зодягнений Силою Воскресіння. Сила Воскресіння, яка перебувала в Ісусі, мала владу і в процесі Його Воскресіння. Тому Бог воскресив Ісуса з мертвих. Смерть не змогла утримати Його в своїй владі, тому що в Ньому не було гріха. Ісус показав, що і нам треба йти **ШЛЯХОМ СИЛИ**: «...щоб пізнати Його і Силу Воскресіння Його, і участь у стражданнях Його, уподібнюючись смерті Його» (Флп. 3:10-11). Тому що ніхто з людей без Ісуса Христа не зміг стати таким, яким був створений Адам, якого Бог при створенні благословив, тоді, на самому початку, коли він був ще духовно живим. Ніхто в світі без Ісуса Христа не міг стати **ПЕРЕМАГАЮЧИМ**. Для того, щоб йти в складних умовах, там, де потрібно перемагати, треба бути особливо сильним. Тому благайте Бога, щоб Він дав вам бути постійно в переможній Христовій Силі, щоб Він допоміг вам пізнати Його і Силу Воскресіння Його. Слід звернути увагу на те, що Сила Воскресіння не зникає після смерті тої людини, на якій вона перебуває. Так було з пророком Єлисеєм, який воскресив сина Сонамітянки: «І Єлисей закликав до Гієзія, гукаючи: поклич цю Сонамітянку! І він покликав, і вона прийшла до нього. І Єлисей сказав: візьми твого сина. І жінка ввійшла, упала йому до ніг, поклонилася до землі, узяла свою дитину й вийшла» (4Цар. 4:36-37). «І помер Єлисей, і поховали його. І полчища моавитян прийшли в землю в наступному році. І було, що коли люди ховали одного чоловіка, то, побачили це полчище, ті, що ховали, кинули того чоловіка в гріб Єлисеїв; і він при падінні своєму торкнувся кісток Єлисея, і ожив, і встав на ноги свої» (4Цар. 13:20-21).

ЮНАКИ ПЕРЕМОГЛИ ЛУКАВОГО

У першому посланні Іоанна 3:7-9-15 написано, що **«Кожний, народжений від Бога, не чинить гріха, тому що сім'я Його перебуває в ньому (місце в серці зайняте Словом), і він не може грішити, бо народжений від Бога»**. Він має віру і вірою перемиг світ і все, що в світі. Якщо ж у кого не вистачає віри, то треба благати Бога, просячи у Нього, щоб Він примножив віру так, як сталося з Апостолами Ісуса Христа. В бесіді Ісус сказав Своїм учням, що вони не мають достатньо віри, відповідно їм потрібно було зростати в вірі. Як написано: **«І сказали Апостоли Господу: примнож в нас віру. Господь сказав: коли б ви мали віру як зерно гірчичне і сказали смоковниці цій: вирвись і пересадись у море, то вона послухала б вас»** (Лк. 17:5-6). Якщо немає в людини правильного розуміння, то й віра не виростає. Так до часу було і з учнями Ісуса Христа. Але прийшов час, коли Ісус примножив в них віру і дав правильне розуміння в слові і в ділі. Поки у Апостола Петра не вистачало віри, то він відрікся від Ісуса Христа. А коли віра його зросла, то в ньому не стало навіть елементарного страху смерті, властивого людям, як написано: **«І ось, представ Ангел Господній, і світло осяяло темницю і, штовхнувши Петра в бік, він розбудив його і сказав: встань швидше. І впали ланцюги з його рук. І сказав йому Ангел: підпережись і взуйся. Він зробив так. Потім говорить йому: одягни одяг твою і йди за мною. Петро вийшов і попрямував за ним, не знаючи, що роблене Ангелом було в дійсності, а думав, що бачить видіння. Пройшовши першу й другу сторожу, вони прийшли до залізної брами, що вела до міста, яка сама собою відчинилася їм: вони вийшли, і пройшли одну вулицю, і раптом Ангела не стало з ним. Тоді Петро, опам'ятавшись, сказав: тепер я бачу воістину, що Господь послав Ангела Свого і звільнив мене від руки Іродової та від усього, чого чекав народ іудейський. І, роздивившись, прийшов до дому Марії, матері Іоанна, званого Марком, де багато зібралися й молилися. Коли ж Петро постукав біля воріт, то вийшла послухати служниця, на ім'я Рода, і, впізнавши голос Петра, з радості не відчинила воріт, а, вбігши, сказала, що Петро стоїть біля воріт. А ті сказали їй: чи при своєму ти розумі? Але, вона твердила, що так і є. Вони ж говорили: це Ангел його»** (Дії 12:7-15). Я дуже розумію Петра, чому він подумав, що бачить видіння. Подібне було й зі мною. Коли перший раз мені в видінні був показаний Ангел Господній, то я не міг відрізнити реальні події від того, що було показано в видінні. Якби Петро дбав про те, як йому залишитися в живих, то швидше подумав би, що це Ангел прийшов, щоб врятувати його від явної загрози смерті. Але він був настільки незворушний і безстрашний, що в останню ніч, перед своєю смертною карою, міг спокійно міцно спати, так міцно, що Ангелу довелося штовхнути його в бік, щоб Апостол Петро прокинувся. Зазвичай люди перед якоюсь хвилюючою їх подією не можуть заснути. А Апостол Петро перед своєю стратою глибоко спав. З цього можна зробити висновок, що у Бога можна кожному вимолити віру. І можна вимолити все необхідне, якщо просимо чогось по волі Божій. Якщо в людині виросла віра, то вона стала багато молитися і поститися, благаючи Бога, щоб Він допоміг їй умертвити свої земні члени і народитися звище: **«Ісус сказав йому у відповідь: істинно, істинно кажу тобі, якщо хто не народиться звище, не може бачити Царства Божого»** (Ін. 3:3). Про сильних юнаків написано: **«Я написав вам, юнаки, бо ви сильні, і Слово Боже перебуває у вас, і ви перемогли лукавого»** (Ін. 2:14). Якщо перемогли, то вони **ПЕРЕМОЖЦІ**. Вони перемогли лукавого своєю вірою. А віру може примножити тільки Бог, якщо будемо просити її у Нього. Віруючи в Бога, юнаки стали сильні і взяли в своє серце Слово (посіяне зерно) (Мр. 4:14). **«Тому, відкинувши всяку нечистоту і залишок злоби, з лагідністю прийміть насаджене слово, яке може спасти ваші душі»** (Як. 1:21). З цього місця Писання можна зробити висновок, що **ЮНАКИ ПЕРЕМОГЛИ ЗАЛИШОК ЗЛОБИ**, так як в них перебуває Слово Боже, відповідно, вони перемогли лукавого. Значить, юнаки зробили щось особливе. Для них **«життя – Христос»**, вони **«члени тіла Його, від плоті Його і від костей Його»** (Єф. 5:30). Чому ж в Євангелії сказано про залишок злоби окремо від інших гріхів? Тому що за прояви

зла і злоби в житті людини Бог прощає при хрещенні Духом Святим, а дух злоби Адама, який живе в почуттях серця кожної людини, тобто сам корінь злоби, покладений в почуття Адама і переданий в серце кожної людини, що живе в цьому світі, може очистити тільки *КРОВ ІСУСА ХРИСТА*. **ЯКЩО КОЖЕН ІЗ НАС БУДЕ ОСУДЖУВАТИ СЕБЕ ЗА ЗЛОБУ, ЩО ЖИВЕ В НАШОМУ СЕРЦІ, І ЗІ СКАРГОЮ НА ЦЮ ЗЛОБУ ПРИЙДЕ ДО ІСУСА ХРИСТА І БУДЕ СТАРАННО ПРОСИТИ, ЩОБ КРОВ ІСУСА ХРИСТА СИНА БОЖОГО ОМИЛА НАШЕ СЕРЦЕ ВІД ЗАЛИШКУ ЗЛОБИ, ЯКА ПЕРЕЙШЛА В НАШЕ СЕРЦЕ ВІД ПРАПРАОТЦІВ НАШИХ, ТО БОГ ЗВІЛЬНИТЬ НАС ВІД ЗЛОБИ.** Первозданий чоловік цього і багато чого іншого не знав, тому для невірного Адама, який, порушивши заповідь Божу, смертю помер, вже відразу ж, після відступлення від заповіді Божої, життям стала його жінка, в якій померла невинність, а стала царювати смерть, і з'явилося в жінці жадання її до чоловіка. Її-то, що втратила життя, Адам і назвав Єва, що означає «життя» (Бут. 3:20). З тих пір Адами і Єви живуть за плоттю. Апостол Павло не мав жінки, у нього було *ІНШЕ ЖИТТЯ*, про яке він написав: «для мене **ЖИТТЯ – ХРИСТОС**» (Флп. 1:21), і ще: «**Законом я вмер для закону, щоб жити для Бога. Я співрозп'явся Христові, і вже не я живу, а живе в мені Христос. А що нині живу в плоті, то живу вірою в Сина Божого, Котрий полюбив мене і віддав Себе за мене**» (Гал. 2:19-20). І не тільки один Апостол Павло мав *ЖИТТЯ*, і про Церкву він написав так: «...я заручив вас Єдиному Мужу, щоб представити Христу вас чистою дівою» (2Кор. 11:2). І ще: «Христос полюбив Церкву і віддав Себе за неї, щоб освятити її, очистивши водяною купіллю посередництвом слова; щоб поставити її перед Собою славною Церквою, яка не має плями, чи пороку, чи чогось подібного, але щоб вона була свята і непорочна» (Єф. 5:25-27), і щоб вона *СТАЛА ПЕРЕМАГАЮЧОЮ, СПАСЕННОЮ* від гріхів, тому що «хто чинить гріх, є раб гріха» (він робить плоттю, а раб – в думках, в помислах). Таким чином, не бажай поганого – і не будеш погане робити, перестань бути рабом гріха, стань рабом Богові, тобто покорись Слову Його (Ін.8:34-36). Вникнемо: «**Що ж говорить Писання? Вижени рабиню разом із сином її, бо не може син рабині бути спадкоємцем разом із сином вільної. Отже, браття, ми діти не рабині, а вільної. Отож стійте у свободі, яку дарував нам Христос і не підпадайте знову під ярмо рабства**» (Гал. 4:30-31; 5:1). Отож, не виховуй себе рабом гріха, щоб не загинути.-

Але рабам гріха в домі Божому немає постійного місця, їх виселять, викинуть до зовнішньої темряви, де знаходяться всі невіруючі в Бога, як написано: «там буде плач і скрегіт зубів» (Мт. 8:11-12). Прочитуючи 8 главу послання до Римлян, дізнаємося про небезпеку жити за плоттю. Навіть «помисли плотські є смерть», вони є «ворожнеча проти Бога, ...тому ті, що живуть за плоттю, Богові угодити не можуть», і «коли живете за плоттю, то помрете, а коли Духом умертвляєте діла плотські, то живі будете» Що ж означає: «якщо Духом умертвляєте діла плотські, то живі будете»? Переставши бути поневоленим побажаннями плоті, досягнувши в своєму дусі і плоті *ПЕРЕМОГИ ХРИСТОВОЇ, ПЕРЕМАГАЮЧИЙ ВІДКРИВАЄТЬСЯ СИНОМ БОЖИМ*, тому що його вже ведуть не бажання плоті і помислів, а Дух Божий і Слово Боже. Коли проявляються в тобі плотські помисли, то чи думаєш ти, що це смерть? Якщо не думаєш, то це тому, що в серці мало віри, інакше б над ними в тобі звершувався труд і ти досягав би *ПЕРЕМОГИ* над ними. З полону гріха необхідно вийти зовсім, щоб в кожному з нас відкрилася *ШИРОТА БОЖА* настільки, щоб, перебуваючи в почуттях Раю, нам співати та виспівувати постійно від почуттів любові Божої Божі, *НЕЗЕМНІ* Духовні Пісні Слави Духом Святим Іншими Мовами (Рим. 8:23; Єф. 5:18-19, Пс. 49:23).

ЖИТТЯ В ЛЮБОВІ

Якщо ти живеш в любові і шануєш Духовні Божі Дії і приємно тобі все те, що передано Богом Духом Святим, і приємне Писання і Живе Слово Боже, яке приходить з Неба через дари Духа Святого, то ти не будеш ображати Духа Божого, а постійно стоятимеш на сторожі

свого серця, слухаючи все те, чому вчить в тобі, в твоєму серці Дух Святий Словом з Неба (Єф. 4:25-30-32). А що ж робити, якщо хочеться зробити те, про що знаєш, що це діло гріх, але хочеться його зробити? Потрібно утриматися від гріха і благати Бога і просити, щоб Він дав *ПЕРЕМОЖНУ СИЛУ*, при цьому докладати таке зусилля в молитвах, щоб бажання померло, тобто перестало хотітися. Це необхідно для того, щоб досягти *ПОВНОЇ ПЕРЕМОГИ* над конкретним гріхом, щоб ми були владні над своїм тілом, над своїми побажаннями. Не так, щоб побажання над нами панували, а щоб ми панували над своїми побажаннями. Ось це і є Духом умертвляти тілесні вчинки, це і є бути *ЖИВИМИ*, це і є бути *ВИПРАВДАНИМИ І СПАСЕНИМИ*, це і є бути Христовими. Христові розп'яли свою плоть з пристрастями і похотями (Іс. 53:11-12; Рим. 5:6-9).

ЯК ЗВЕРШУВАТИ СВОЄ СПАСІННЯ

Ти написав, що сестра отримала Духовне хрещення – це добре, але ті, хто отримали від Бога зачаток Духа, повинні ревнувати, тобто сильно бажати, щоб примножувались в молитві Мови, щоб було Духовне Співання Іншими Мовами. Співання Іншими Мовами буває одиночним і гуртовим, – це залежить від Духа Святого: **«І не впивайтесь вином, від якого буває розпуста; а наповняйтесь Духом, повчаючи самі себе псалмами та славословленнями і Піснеспівами Духовними, співаючи і прославляючи в серцях ваших Господа»** (Єф. 5:18-19; Рим. 8:23). Якщо будеш жити за Писанням, то в твоєму серці буде постійна радість спасіння і звучатимуть Небесні Пісні Слави Іншими Мовами Духом Святим. Це означає, що при твоєму покаянні і хрещенні Духом Святим були прощені Богом всі вчинені тобою гріхи. Але всі гріхи і гріховні нахили, що живуть в тобі та різні гріховні побажання, передані Адамом і Своєю у спадок, нікуди не зникли і самі собою не зникнуть без *ЦІЛЕСПРЯМОВАНОЇ*, посиленої молитви за очищення від кожного гріха окремо. Обов'язково над ними повинен звершитися свідомий індивідуальний великий труд та посилена боротьба і має бути досягнена перемога над цими гріховними почуттями, які кожен повинен зненавидіти в собі самому і вимолити у Бога, щоб їх не стало в серці кожного з нас. Починати труд над собою треба так, як Ісус Христос сказав: **«Коли хто приходить до Мене і не зненавидить батька свого і матері, жінки і дітей, братів і сестер, та ще й життя свого, той не може бути Моїм учнем»** (Лк. 14:25-26). Треба зненавидіти свою гріховну метушню і гріховне життя в цьому світі, і зі скаргою, прикрістю й ненавистю до гріха, що живе в тобі, йти в молитвах і моліннях до Бога, благаючи про *ПОВНУ ПЕРЕМОГУ* над гріхом, поки не досягнеш бажаної свободи від рабства гріха – *СПАСІННЯ*. Багато хто вважає, що, люди, які отримали Хрещення Духом Святим, вже спасенні і як ніби-то їм більше нема що робити. Це не так. Вони тільки отримали своє *СПАСІННЯ*, яке потрібно *ЗВЕРШУВАТИ*. Отримавши Хрещення Духом Святим, вони отримали *ЗАЧАТОК* Духа Святого і отримали право *СПАСАТИСЯ*, подібно до того, як той, що гине на воді, отримавши рятувальний круг, якщо він навчений і вміє спастись, то буде спастись. Як написано в посланні до Филип'ян 2:12: **«Отже, улюблені мої, як ви завжди були слухняні, не тільки в присутності моїй, але значно більше тепер, під час моєї відсутності, зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння»**. Від чого? – від прокляття: від жадання, від усякого роду зла і від усього того, що є в тобі погане, від діючої смерті. Як нагадувалося, в Євангелії від Луки написано: щоб стати сином Божим і учнем Ісуса Христа, потрібно зневажати в собі і в своєму характері гріховні нахили і гріховні побажання плоті та помислів, і вчинки, подібні до Адамових. Щоб всередині, в твоєму серці, була виражена ненависть до всього природженого зла. Так і буде, якщо виявиш, що в тобі, в твоєму серці і в плоті панує смерть, як написано: **«Однак смерть панувала від Адама до Мойсея і над тими, що не согрешили подібно до злочину Адама, який є образ майбутнього»** (Рим. 5:14), і зненавидиш в собі все, що від смерті, як чуже, і будеш розуміти, що смерть може в тебе забрати Життя Вічне і ти через діла плоті можеш померти другою смертю. **«Боязливих же і невірних, мерзотних і убивців, та любодіїв і**

чародіїв, і ідолослужителів і всіх лжеців – доля в озері, що горить вогнем і сіркою. Це смерть друга» (Одрк. 21:8). Зрозумівши все це, будеш докладати всіх зусиль, щоб звільнитися від усіх діл плоті, щоб спастися від смерті: від прокляття, від пожадливості плоті і помислів, від усякого роду зла, від усього того, що є в твоїй плоті і в твоїх почуттях від смерті, щоб це все в собі перемогти вірою через Ісуса Христа досконало. Якщо ти любиш Духа Святого і Слово Боже, то ти не будеш ображати Святого Духа Божого ділами плоті (Єф. 4:25-30-32). Для новонавернених про це можна було б багато розповісти, але на папері не так просто передати. А поки читай Новий Завіт, вникай у вчення Ісуса Христа і Апостолів Христових; а коли будеш розуміти Новий Завіт, тоді корисно буде читати і Старий Завіт. Зараз Старий Завіт поки краще не читати, тому що, неправильно зрозумівши, можеш пошкодити добрі почуття в своєму серці. Із Старого Завіту спочатку корисно читати «Псалтир». Так і для мами вашої і всіх ваших близьких і далеких (Мр. 1:14-15). Нехай всі каються, як написано в Євангелії, нехай так роблять і будуть жити вічно в Раю з Ісусом Христом.

ЗІ ЗНАМЕННЯМ ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ

Правильно увірували і правильно зростають – ***ЦЕ ТІ, ЩО МОЛЯТЬСЯ І ГОВОРЯТЬ ДУХОМ СВЯТИМ ІНШИМИ МОВАМИ***. Вони в день викуплення, як і ***АПОСТОЛИ В ДЕНЬ ПЯТИДЕСЯТНИЦІ, ЗАГОВОРИЛИ ДУХОМ СВЯТИМ ІНШИМИ МОВАМИ*** (Мр. 16:15-17-19; Дії 1-2 гл.). Слово Ісуса Христа є вічне, то як за днів Апостолів Христових, воно діє і в наші дні, як і все Писання. Запрошуйте всіх спільно читати і вникати в Священне Писання – це дуже корисно і повчально. Моліться, щоб Бог давав розуміння Слова, зменшуйте зайві заняття і розмови про життєві справи (2Тим. 2:1-17, 23).

Нехай у всьому милість Бога буде в допомогу вам, а ви цінують часом і поспішайте, щоб з'єднатися в одне русло з істинним народом Божим. Ті, хто живуть за цими правилами, мир їм та милість, і Ізраїлю Божому.

Віддаймо славу Господу, Котрий полюбив нас і дав нам владу ***«називатися і бути дітьми Божими»*** (Ін. 1:12-13; 1Ін. 3:1). Благословенний Господь Бог, Який відкрився нам у великому милосерді і в одкровенні милості до нас, людей! ***«Бо ви були, як вівці заблудлі, що не мають пастиря, але нині повернулись до Пастиря і Охоронця душ ваших»*** (1Пт. 2:25). Але сьогодні є те, що є. Я сердечно дякую Господу за те, що вірність Його досягла і ваших сердець для того, щоб ви до кінця життя непохитно і твердо зберегли себе в вірності Слову Божому.

ЩО ОЗНАЧАЄ ДАР ПРАВЕДНОСТІ

Віруючи в Єдиного Бога Отця і Сина Божого Ісуса Христа і в Духа Святого, Яким ми були запечатані в день Викуплення нашого, бажаю засвідчити про вірність Божу до нас, людей, в тому, що хоча ми, за своєю природою, не належимо до Ізраїлю, але за обітницею, Богом даною Авраамові, ми є спадкоємці спасіння і благословіння через Ісуса Христа і очікуємо Нового Єрусалиму, в якому художник і будівельник Сам Бог. Це те особливе благословіння, яке отримав Авраам, може переходити до інших людей, навіть до нас. Маючи цю надію, не будемо недбалі, але вникнемо в сутність життя і суть спасіння кожен для себе, щоб мати в собі основу віри, як написано: ***«...праведний своєю вірою живий буде»*** (Ав. 2:4). Будемо поспішати, намагаючись не зупинятися, тому що Ісус не зупинявся. Тоді буде з нами так, як написано: ***«...ті, що приймають безмірну благодать і дар праведності, будуть царювати в житті посередництвом єдиного Ісуса Христа»*** (Рим. 5:17). Як же стати тими, що приймають благодать? Що зробити, щоб в нашому серці царював дар праведності? Що це дар праведності? Якщо це дар, то для досягнення всіх дарів є правила: ***«Досягайте любові; дбайте про Дари Духовні, а особливо про те, щоб пророкувати»*** (1Кор.14:1). Якщо не

будеш ревнувати про дари Духовні і ревнувати, щоб Христос прийшов в твоє серце, а будеш тільки чогось чекати, і не будеш конкретно благодати про *ПЕРЕМОГУ ХРИСТОВУ*, то чи встигнеш ти чогось досягти? – Можеш запізнитися.

В першому посланні до Коринфян 1:30 написано: **«Від Нього і ви в Христі Ісусі, Котрий став для нас премудрістю від Бога, праведністю і освяченням та викупленням...»**. Якщо ми через молитви і пости будемо досягати, щоб Ісус Христос прийшов у наші серця, в серце кожного з нас як мир любові і як світло очам, як праведність, освячення і викуплення так, як написано: **«Він є мир наш...»** (Єф. 2:14), якщо ми віримо, що Ісус є мир наш, світло, праведність, освячення і викуплення, то будемо благодати Бога, щоб Ісус Христос прийшов усіма цими вищепереліченими якостями – такою буде наша правильна віра. Якщо постійно з вірою, з дуже великим зусиллям і зі сльозами будемо так молитися, то в наше серце вселиться Христос усіма вищезгаданими бажаними **благословіннями**. І виповниться те, що написано: **«...вірною вселитися Христові в серця ваші, щоб ви, вкорінені і утверджені в любові, могли зрозуміти з усіма святими, що є ширина і довгота, і глибина і висота»** (Єф. 3:17). Якщо ж відчуваємо, що чогось в серці не вистачає, то це найшвидше віри. Отож досягай Божої віри і спасіння своєї душі.

ІСУС ЗАВЖДИ ЙШОВ ШЛЯХОМ МИРУ ЛЮБОВІ БОЖОЇ

Ісус завжди йшов *ШЛЯХОМ МИРУ ЛЮБОВІ БОЖОЇ*; навіть на Голгофі, страждаючи, був в мирі любові Божої і тому молився за тих, хто Його розп'яли: **«І коли прийшли на місце, що зветься Лобне, там розп'яли Його і злочинців, одного з правого, а другого з лівого боку. Ісус же говорив: Отче! прости їм, бо не знають, що роблять»** (Лк. 23:33-34). Наслідуючи Ісуса Христа, будемо йти вперед і робити твердим наше покликання та вибрання: бо так роблячи, ніколи не спіткнемось і не запізнимось (2Пт. 1:3-11), як написано: **«Великим миром утішаються ті, що люблять Закон Твій, і не спотикаються вони»** (Пс. 118:165), і ще: **«Не обманюйтесь: Бог зневаженим не буває. Що посіє людина, те й пожне. Хто сіє в плоть свою, від плоті пожне тління, а хто сіє в Дух, від Духа пожне Життя Вічне»** (Гал. 6:2-8). У посланні до Єфесян 4:20-24 написано: **«Але ви не так пізнали Христа; тому що ви чули про Нього і в Ньому навчилися, – бо Істина в Ісусі, – відкинути колишній спосіб життя старої людини, яка зотліває в спокусливих похотях, а обновилися духом розуму вашого і одягнутися в нову людину, створену за Богом, в праведності і святості Істини»**. І **«ми не боржники плоті, щоб жити за плоттю; бо, коли живете за плоттю, то помрете, а коли духом умертвляєте діла плотські, то живі будете»** (Рим. 8 гл.,12-13), **«А коли Христос у вас, то тіло мертве для гріха, але Дух живий для праведності»** (Рим. 8:10). Нам необхідно, все подолавши в духовній боротьбі, залишитись переможцями, та **«наша боротьба не проти крові і плоті, а проти ... духів злоби піднебесних»** (Єф. 6:12). Тому старайся досягати пророцтва, тобто воду живу, як написано: **«Начерпай води на час облоги; зміцнюй укріплення твої...»** (Наум 3:14).

Якби всі люди боролися, тобто не погоджувалися з духами злоби, то жили б між собою в любові. Вся ця незгода і боротьба зі своїм характером у віруючій людині відбувається в її ж дусі, – **«...і пізнаєте Істину, і Істина визволить вас»** (Ін. 8:31-32). Ми покликані до свободи, яку дарує Ісус Христос за бажанням і невинними молитовними проханнями істинно віруючої людини. Тому поспішай пізнати Істину, щоб ставати істинно вільним. Давай ще глибше проникнемо в цю Істину. Ми читаємо, що, за своєю природою, **кожна людина – обманлива, і «раб гріха. Але раб не перебуває в домі вічно, син перебуває вічно. (ЦЕ НОВОЗАВІТНИЙ СИН БОЖИЙ ПЕРЕБУВАЄ В БОЖОМУ ДОМІ ВІЧНО); Отже, якщо Син (Син Божий Ісус Христос) визволить вас, то справді будете вільними»** (Ін. 8:34-36). **«...Кров Ісуса Христа, Його Сина, очищає нас від усякого гріха»**. Доречно підмітити, що Ісус не тільки прощає, але саме *ОЧИЩАЄ* нас і нашу совість Кров'ю Своєю Святою (1Ін. 1:7;

Євр. 9:14). Якщо встигнемо, є можливість так **ЗВЕРШУВАТИ СВОЄ СПАСІННЯ ВІД ГРІХІВ, ЯКІ ОСКВЕРНЯЮТЬ НАШУ СОВІСТЬ, ТОБТО ЗВЕРШУВАТИ СВОЄ СПАСІННЯ, ПОДАРОВАНЕ ПРИ ХРЕЩЕННІ ДУХОМ СВЯТИМ ЗІ ЗНАМЕННЯМ ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ** (Мр.16:16-18, Дії 19:1-6; 2:4). Людина, яка перемагає гріх, стає сином Божим, такою, яким був до гріхопадіння Адам і залишався таким, поки не помер смертю гріха.

ПРИЄМНІСТЬ ТА ДОСКОНАЛІСТЬ ВОЛІ БОЖОЇ

Якщо Слово Євангелії досягло ваших сердець, то ви маєте можливість пізнати, що є воля Божа, добра, приємна та досконала. Ваше серце повине засвоїти цю Істину, бо **«вам дано пізнати таємниці Царства Божого»** не в притчах, але наяву, як це є в досконалій волі Божій (Лк. 8:10). Слід звернути увагу на те, що загальна воля Божа – **«Господь благий і праведний, тому наставляє грішника, де дорога спасіння»**, а блага, угодна та досконала – **«навчас лагідних путей Своїх»** (Пс. 24:8-9).

Коли народ Ізраїльський готувався чути голос Божий на горі Сінай, то їм була дана заповідь, тобто відкрита воля Божа, більш досконала: щоб вони приготували себе до третього дня, тобто освятилися і вимили одяг свій (Вих. 19:10-22). І друге місце з Писання – коли Давид, не маючи їжі, тікав від Саула, то священник сказав, що, якщо люди Давида утримувалися від жінок учора і третього дня, то тільки тоді вони можуть їсти священні хліби (1Цар. 21:4-5). Виявляється, ще тоді людям було відомо, як потрібно освячуватись. В Одкровенні Іоанна читаємо: **«Це ті, котрі не осквернилися з жінками...»** (Одкр. 14:4). З цього видно, що воля Божа була і є освячення наше. То як ми вирішуємо питання свого освячення? І чи встигнемо освятитися повнотою, якщо не будемо поспішати? (1Сол. 4:1-12).

ЖИТТЯ БЕЗ РОЗВАГ

Апостол Павло написав: **«Коли ж Бог, Котрий вибрав мене від утроби матері моєї і покликав благодаттю Своєю, благоволив відкрити в мені Сина Свого, щоб я благовістував Його язичникам, – я не став тоді ж радитися з плоттю і кров'ю»** (Гал. 1:15-16). Він обрав, щоб служити Богові без розваг (1Кор. 7:1-35-40), **«не за плоттю, а за Духом»** (Рим. 8:9-11). Якщо **«ті, що живуть за плоттю, Богові угодити не можуть»** (Рим. 8:7-8), то що нам обрати? Або йти услід похоті плоті, або бути Христовими, **котрі плоть свою розп'яли з пристрастями й похотями** (Гал. 5:1-24-26). Хто здатен на це, щоб умертвити земні члени свої і щоб стати Христовими?! Бо написано: **«Отже, умертвіть земні члени ваші: блуд, нечистоту, пристрасть, злу похоть і користолюбство, що є ідолослужіння...»** (2Кор. 2:14-17; Кол. 3:5). Необхідно звернути увагу на те, що не тільки жити за плоттю є гріх, а й: **«...помисли плотські є смерть...»** і **«ворожнеча проти Бога; бо закономі Божому не підкоряються, і не можуть»**. А **«помисли духовні – життя і мир»** (Рим. 8:6-7-9). Ісус сказав: **«...те, що виходить з людини, оскверняє людину. Бо з середини, із серця людського, виходять лихі помисли...»** (Мр. 7:20-23). Ще праведник Йов знав, що якщо думати про щось гріховне, то є загроза згрішити, тому він уклав зі своєю плоттю завіт, щоб не думати про погане, як написано: **«Завіт уклав я з очима моїми, щоб не помишляти мені про дівчину?»** (Йов 31:1). Значить, думаючи про щось нечисте, людина сама стає нечистою, тобто оскверненою. Якщо навіть помисли – гріх смертний, то тим більше слова і діла.

ЖИТИ ЗА ПЛОТТЮ – СМЕРТЬ

Ісус Христос, розповідаючи учням про обов'язки чоловіка до жінки, відкрив їм Істину, і учні засвоїли її, тому і сказали: **«...якщо така повинність чоловіка перед жінкою, то краще не одружуватись»**. На це Ісус сказав їм: **«...не всі сприймають це слово, а кому дано»** (Мт. 19:10-12). А чому ж комусь не дано? І який жереб цих і який тих, які оскопили себе ради Царства Небесного? (Якщо оскопили себе – значить раніше вони не були скопцями). І які відмінні риси тих і інших? Апостол Павло написав на цю тему так: **«... замужня піклується про мирське...»**, а **«незамужня турбується про Господнє, ... щоб бути святою і тілом і духом»** (1Кор. 7:34); той, хто не видає свою дівчину заміж, **робить краще** (1Кор. 7:38) і **«різниця є між замужною і дівицею»** (1Кор. 7:33). Виходячи з наведених вище віршів, можна зробити висновок, що у замужною не святі ні дух, ні тіло, тому їй необхідно освятитися.

АПОСТОЛ ПАВЛО НЕ РАДИВ ТОГО, ЧОГО САМ НЕ РОБИВ

Апостол Павло ніде прямо не радив комусь виходити заміж або одружуватися, і сам не одружувався. Тимофію він сказав конкретно: **«Ніякий воїн не зв'язує себе ділами житейськими, щоб догодити воєначальникові... Розумій, що я кажу. Хай дасть тобі Господь розуміння в усьому»** (2Тим. 2:1-7). Якщо буде вам дано Богом розуміння, то і ви будете виконувати волю Божу і підете **ШЛЯХОМ БОЖИМ**. Ці слова з'єднуються за змістом зі словами Ісуса Христа: **«не всі сприймають це слово, а кому дано»** (Мт. 19:11). Якщо ви захочете та будете про це просити, то і вам буде дане Богом розуміння. Положення Тимофія, який був служителем Божим, змушує його самого вникати і заглиблюватися, щоб зрозуміти те, що краще людині не зв'язувати самого себе, не робити себе в'язнем плоті (1Кор. 7:26). У першому посланні до Тимофія 1:9-11 написано, що закон даний для грішників. Для святих закон не написаний на папері, але написаний Живий Закон в серцях їх і в думках їх. Святі люди стали світлом світу. Через них інші люди, дізнавшись Правду, можуть вийти з темряви до світла.

НЕ ОБРАЖАЙТЕ СВЯТОГО ДУХА БОЖОГО

У Книзі Одкровення ми читаємо: **«Переможець успадкує все, і буду йому Богом, і він буде Мені СИНОМ»** і **«Блаженні ті, котрі виконують заповіді Його, щоб мати їм право на Дерево Життя і ввійти в місто воротами»** (Одкр. 21:7; 22:14). Які щасливі ті, кому Господь відкриває таємницю Своєї Волі, не загальної, а досконалої, тієї, що не всі вмощають, а кому дано! Тому будемо робити твердим наше покликання та вибрання (2Пт. 1:4-11). **«Бо покликав нас Бог не до нечистоти, а до святості»** (1Сол. 4:7), тому і послав в наші серця Духа Свого Святого, Духа Утішителя, Духа Істини, Який наставляє нас на всяку істину і майбутнє сповіщає нам (Ін.16:13). Тому для нас дуже важливо бути уважними до настанов Духа Святого, щоб коритися Йому в усьому. Ми не повинні ображати Духа Святого нашими гріховними діями, тому що написано: **«...не ображайте Святого Духа Божого...»** (Єф. 4:1-30-32); і ще: **«...то наскільки більш тяжкої кари, думаєте, підпаде той, хто зневажає Сина Божого і не шанує як святиню Кров завіту, якою освячений, і Духа благодаті ображає?»** (Євр. 10:29). Чим же ображають Духа Святого? У храм Соломонів не повинен був входити ніхто нечистий і ніщо нечисте. Подібно до цього сьогодні і ми, що є храмом Духа Святого, повинні **«утримувати свій посуд у святості й честі, а не в пристрасті похотей»**, адже все несвяте ображає Духа Святого. Поки можливо, поспішаймо освятитися, щоб не бути навіки осудженими (1Сол. 4:4-8). Тому: **«Послушанням Істині через Духа очистивши душі ваші...»** (1Пт.1:22), **«Всякою молитвою і проханням молитесь у всякий час Духом»** (Єф. 6:18), – так роблячи, ми маємо можливість наблизитися до Бога і пізнати, **«...що є ширина і**

довгота, і глибина і висота, і зрозуміти любов Христову, яка перевищує розуміння» (Єф. 3:16-19), «...знаючи страх Господній, ми наставляємо людей», тих людей, «хто здатний до цього» (2Кор. 5:11; 2:15-16-17). Тому вникнемо більш конкретно в Писання, щоб нам не осквернити все наше тіло, а наблизитися до Бога. «І язик – вогонь, прикраса неправди; язик поставлений так між нашими членами, що сквернить усе тіло і запалює круг життя, будучи сам запалюваний від гесни» (Як. 3:6) і ще: «все це зло зсередини виходить і оскверняє людину» (Мр. 7:23). Як небезпечно не мати постійно Бога в розумі, а бути зайнятим похоттю, непотрібством і жити в нечистоті, за це Сам Бог віддав невірних людей на розум перекручений, і вони самі сквернили свої тіла, не побоюючись, що можуть загинути (Рим. 1:21-24). Святе Писання вчить нас, що не тільки наші слова оскверняють наше тіло, а й слова інших людей, як і їхні діла, оскверняють нас, якщо ми маємо спілкування з ними, – «...хто, називаючись братом, залишається... лихословцем, ... з таким навіть і не їсти разом» (1Кор. 5:9-11). Так само Апостол Павло закликає: «Отже, вилучіть розпутного від вас самих» (1Кор. 5:13). Господь також закликає через пророка: «...вийдіть з середовища їхнього і відділіться, говорить Господь, і не доторкайтесь до нечистого; і Я прийму вас...» (2Кор. 6:4-18). Бог таким чином навчає нас, як освячуватись. І ще одна важлива Істина Священного Писання, яка наказує нам не тільки не їсти разом з лихослівниками, не тільки вийти з середовища розбещених людей, а також: «Хто приходить до вас і не приносить цього вчення, того не приймайте в дім і не вітайте його. Бо той, хто його вітає, бере участь у злих ділах його» (2Ін. 1:8-10, 11). Апостол Юда ще більш тонко попереджає: «...гідуючи навіть одежею, що осквернена плоттю» (Юд. 1:21-23). Навчившись правилам від Ісуса Христа, Апостол Павло так і вчинив: «Але як деякі розлютились і не вірили, злословлячи шлях Господній перед народом, то він, залишивши їх, відділив учнів, і щоденно проповідував в училищі...» (Дії 19:9).

Так діяв Апостол Павло, тому що боявся Бога, щоб не осквернитись. Тому моя порада, на підставі вищевикладеного, така: не потрібно напружувати себе і комусь доводити правоту своєї думки, тому що це часто виглядає як сварка. А ми знаємо, що **раб Господа не повинен сваритися** (2Тим. 2:23-24-26).

ПОТРІБНО БЕСІДУВАТИ ТІЛЬКИ ПРО ВОЛЮ БОЖУ

Потрібно бесідувати і міркувати тільки про волю Божу, відкриту нам Словом Божим, як написано: «Розмірковування твоє нехай буде з розумними, і всяка бесіда твоя – у законі Вишнього» (Сирах. 9:20). А сперечатися і доказувати не треба. Ісус нікого не запевняв. А також Апостол Павло сказав: «Хто не розуміє, хай не розуміє» (1Кор. 14:38), тому що багатьом «бог віку цього засліпив розум, щоб для них не засяяло світло благовістя про Славу Христа» (2Кор. 4:1-4). Багато хто говорить, що нібито бажання плоті потрібно поважати, і вони навіть, помилково, до цього прочитують: «будьте разом, щоб не спокушав вас сатана нестриманням вашим» (1Кор. 7:5). Цим самим проповідуючі переконують, не розуміючи Писання, не умертвляти земні члени, не руйнувати діла диявола, а навпаки – бути рабами нестриманості і сатани, який спокушає захоплених пожадливістю і обманутих власною своєю похоттю. Тому і написано, як вище згадувалося: «Не обманюйтесь: Бог зневаженим не буває. Що посіє людина, те й пожне. Хто сіє в плоть свою, від плоті пожне тління, а хто сіє в Дух, від Духа пожне Життя Вічне» (Гал. 6:7-8). Тому: «Сійте собі у правду, і пожнете милість; розорюйте у себе новину, бо час знайти Господа...» (Ос. 10:12).

Потрібно докладати всі зусилля, щоб не чинити чогось гріховного, а тільки те, що є у волі Божій. Нехай Господь благословить вас на цьому шляху посиленого, благословенного Богом труда, щоб вийти дверима з проклятої через гріх Адама землі і ввійти у ворота, як написано: «Блаженні ті, котрі виконують заповіді Його, щоб мати їм право на Дерево

Життя і увійти в місто воротами» (Ін. 10:29; Бут. 3:16; Одкр. 22:14).

ПЕРЕМОГТИ ПРОКЛЯТТЯ

Кожному, хто бажає увійти у ворота Раю, необхідно перемогти прокляття і смерть в почуттях – жадання до чоловіка, тобто до протилежної статі (Бут. 3:16), перемогти перелюб в очах – «...**хто дивиться на жінку з пожадливістю...**» (Мт. 5:28), а також залишити все те, що кожен успадкував від батька і матері, тобто від Адама і Єви, з яких складається кожна людина, з усяким злом, вадами, прокляттям і гріхами в смертному тілі, в яких всі народилися (Лк. 14:26; Рим. 5:12). Ось тепер вже, залишивши все старе, те, що проявилось в Адамові після його гріхопадіння і передано всім людям, потрібно народитися від Бога звище, щоб вже не робити гріха (Ів. 3:1-10; Ів. 3:1-12), зрости «**в мужа досконалого, в міру зросту повноти Христової**» (Єф. 4:13), щоб увійти в Новий Єрусалим (Одкр. 21:1-27) і гідно пройти в Місто воротами, де не буде **нічого проклятого** (Одкр. 22:1-7). Коли людина досягла цього Духовного рівня, тоді нехай і вирішує питання одруження або заміжжя з волі Божої.

ПІСЛЯ ДРУГОГО ВОСКРЕСІННЯ

В Біблії написано, що як зараз, так і після Воскресіння з мертвих, люди матимуть зуби і язика, будуть плакати і говорити, будуть страждати і боятися (Мт. 8:11-12; 13:41-42; Лк. 16:20-31) і будуть мучитися вічно (Одкр. 14:6-12). Будуть вічно мучитися за всі задоволення і виконання бажань, якими задовольняли плоть свою, коли ще жили на землі, маючи свободу вибору (3Езд. 9:10-12). Ісус Христос сказав: «**...плачте за собою і за дітьми вашими...**». А всім, хто піклуються про Господне, не доведеться плакати ні зараз, ні тоді, коли будуть одобрювати незаміжніх, кажучи: «**блаженні неплідні, і утроби, які не родили, і груди, які не годували!**», коли стануть говорити горам: «**упадіть на нас!**», і пагорбам: «**покрийте нас!**» (Лк. 23:28-30; Одкр. 6:12-17).

В ЄВАНГЕЛІЇ ПИТАННЯ ОДРУЖЕННЯ НЕ РОЗГЛЯДАЄТЬСЯ ЯК ГОЛОВНЕ

Досліджуючи у святому Письмі шлях чистоти і святості, слід звернути увагу на те, що на цьому шляху не розглядається питання одруження і заміжжя як головне. Воно є і було другорядне, таке, що не сприяє спасінню душі. Так можна думати ще й тому, що правил одруження людей ні Ісус Христос, ні Апостоли в Євангелії не дали. Питання це відноситься до наповнення землі, яка проклята, від якої вірні Божі люди бажають, якомога швидше, повністю бути вільними. Досягнувши повної перемоги над пожадливістю і похотями, люди самі вирішать питання одруження і заміжжя з волі Божої.

ІСУС ХРИСТОС – ЄДИНЕ ІМ'Я, ЯКИМ МОЖЛИВО СПАСТИСЬ

Одружені ж, бажаючи «спасатися через народження дітей», нехай знають, що є тільки єдине ім'я – Ісус Христос, яким належало б всім спаситися (Дії 4:12). Але, якщо одружені народили своїх чад і сподіваються спаситися через імена своїх дітей і називають це спасінням через дітородження, то це зла неправда, це сітка, в яку вони уловлені і мучаться в плотських похотях і пожадливістях ціле життя. Коли ж такі бідні жителі не неба, а землі стануть **ПЕРЕМАГАЮЧИМИ?** (Одкр. 2-а і 3-а гл.). «**Хто має вуха слухати, хай слухає!**» (Мт. 11:15).

БОГ ЄВНУХАМ ДАСТЬ КРАЩЕ ІМ'Я

У Книзі пророка Ісаї 56:4-5 написано, що Бог євнухам дасть ім'я і місце в Божому домі краще за імя синів та дочок. За що? Адже заповіді виконують і сини, і дочки, але сини і дочки – не євнухи. Також про ім'я дочок і синів тут так нічого не сказано, як сказано про імена євнухів. Євнухам Бог дасть вічне ім'я, яке не знищиться.

Ті, до яких було Слово Боже, мали від Бога ім'я – «боги» і «сини Всевишнього»: **«Ісус відповів їм: чи не написано в законі вашому: Я сказав: ви боги? Якщо Він назвав богами тих, до кого було слово Боже, і не може порушитись Писання»; «Я сказав: ви «боги» і «сини Всевишнього – всі ви; але ви помрете, як люди, як кожен з вельмож упадете» (Ін. 10:34-35; Пс. 81:6-7).**

ЩОБ ПОЗБАВИТИ ВЛАДИ ТІЛО ГРІХОВНЕ

Читаю послання до Римлян, всю 6 главу, а особливу увагу звертаю на 6 вірш, де сказано: **«...давній наш чоловік був розп'ятий з Ним, щоб знищене було тіло гріховне...»**. Невже потрібно знищити людське тіло повністю? Може, в людині є гріховна частина тіла, яку необхідно умертвити? (Рим. 8:10). **«Бо коли живете за плоттю, то помрете, а коли Духом умертвляєте діла плотські, то живі будете» (Рим. 8:13)**. Значить, у віруючих людей є така можливість, щоб Духом Святим умертвити в собі все плотське, що привнесли до людства Адам і Єва, і тоді зможуть залишитися живими. Якщо ж будуть жити за плоттю і не зречуться себе і не стануть **ПЕРЕМАГАЮЧИМИ** – помруть другою смертю. Тому що смерть перейшла від Адама до його нащадків, як написано: **«як через одного чоловіка гріх увійшов у світ, і з гріхом смерть, так і смерть перейшла на всіх людей, бо в ньому всі согрешили» (Рим. 5:12)**. Тому від усього Адамового, того що є смерть, потрібно звільнитися і ввійти в Церкву – наречену Ісуса Христа. Ісус навчає Церкву Словом Своїм, щоб освятити її, очистивши її водяною купіллю посередництвом Слова (Єф. 5:26). **«Так і кожний з вас, хто не відречеться від усього, що має, не може бути Моїм учнем» (Лк. 14:33)**. Щоб стати учнем Ісуса Христа, потрібно перестати в собі виконувати свою волю і бажання плоті й помислів, і перестати розповідати собі, що ти щось маєш таке, на що можна надіятися у День Суду. Так було з фарисеєм: **«Фарисей, ставши, молився сам у собі так: Боже! дякую Тобі, що я не такий, як інші люди, грабіжники, кривдники, перелюбники, або як цей митар: пощуся двічі на тиждень, даю десятку частину з усього, що придбаю. А митар, стоячи віддаля, не смів і очей звести на небо; але, б'ючи себе в груди, говорив: Боже! будь милостивий до мене, грішника! Кажу вам, що цей пішов до дому свого оправданий більше, ніж той: бо всякий, хто підносить сам себе, принижений буде, а хто принижує себе, піднесеться» (Лк. 18:10-14)**. Той, хто щось має, має і самого себе. Відповідно, кожному треба відректися від себе і від усього, що має, інакше залишиться учнем і послідовником Адама, який робив те, що йому подобалося. Як написано: **«І побачила жінка, що дерево добре для їжі, і що воно приємне для очей, і жадане, тому що дає знання; і взяла плодів його і їла; і дала також чоловікові своєму, і він їв» (Бут. 3:6)**, хоча їсти ті плоди було заборонено Богом. Читаю послання до Римлян, всю 8 главу, а особливо 5-8 вірші, над змістом яких я міркую: ті, хто живуть за плоттю, що ж вони роблять за плоттю і як живуть за плоттю? У Раю перші люди їли, робили роботу: обробляли і охороняли Сад (Бут. 2:15; 3:21). Ця вся робота і заняття були сумісні з життям в Раю. Читаючи послання до Галатів 5:19-21-24, міркую: за що ж їм таке страшне покарання – **«Царства Божого не успадкують»**? Не за те ж, що їдять, обробляють землю або роблять іншу роботу, щоб мати хліб, а за що ж? Ті, котрі Христові, розп'яли плоть. Значить, треба бути Христовими і все буде прекрасно.

ПРО СИНІВ БОЖИХ І ПРО ДАРИ ДУХА СВЯТОГО

Читаю послання до Римлян 8:9-14: «**Бо всі, що Духом Божим ведені, є СИНІ БОЖІ**», ось вони **НОВОЗАВІТНІ СИНІ БОЖІ**, і міркую: як вони стали **СИНАМИ БОЖИМИ** тепер, в наш час? І чи можливо стати синами Божими без дару пророцтва і всіх інших дарів Духа Святого, що діють у Церкві, про які написано в Євангелії? (1Кор. 12:8-10, 28). Що потрібно робити (або, може, не робити), щоб стати **СИНАМИ БОЖИМИ**? Потрібно ставати Духовними, досягати Дарів Духа Святого, щоб бути тими, кого водить Дух Божий, бо і сьогодні «**...всі, що Духом Божим ведені, є сини Божі**» (Рим. 8:14). До тих пір, поки допотопні **СИНІ БОЖІ** були слухняні **ДУХУ БОЖОМУ** і не зневажали **ДУХА БОЖОГО**, вони залишалися на землі живими. У Книзі Буття 4:3-14 написано, що і Каїн через непослух Богові став **сином прокляття**, проклятим від землі. Бог не бажав цього, але Каїн не послухав попередження Божого, як і Адам, тому виконав волю смерті і гріха, який лежав біля дверей серця його; цей гріх заманив Каїна до себе ще раніше, ніж він зробив злочин. Каїн був від лукавого вже тоді, коли вирішував вбити брата свого (Ін. 3:12). Точно так само і сьогодні: «**помисли плотські є смерть**» (Рим. 8:6-7). Смерть привернула Каїна до себе, і Каїн покорився їй. У той час, коли Каїн грішив, він був вже не з Богом, а з гріхом. Коли ж в такому стані востаннє Каїн був перед Богом? Тоді, коли, почувши вирок, пішов від лица Божого, щоб жити в проклятті, в смерті, мертвим там, де не говорить Живий Бог Живим Словом Своїм. Там і народжуються дочки людські (Кол. 2:13).

БОЖІ СИНІ ДИВИЛИСЯ НЕЧИСТО НА ДОЧОК ЛЮДСЬКИХ

В допотопний період сини Божі були перед лицем Божим, але вони стали дивитися на дочок людських, спокушались, зваблювались красою плоті і брали їх собі за жінок, яких вибирали, – так **ВМИРАЛИ СИНІ БОЖІ**. Сини Божі знищили своє ім'я в допотопний період; з імені **СИНІ БОЖІ** стали «люди, котрі зневажали Духа Божого», «Плоть» (Бут. 6:1-3-12). А коли сини Божі знищили своє ім'я? Тоді, коли відкидали Слово Боже і брали собі за жінок дочок людських, або ще раніше, тоді, коли відступали від Слова Божого і вибирали жінок, дивлячись на них з пожадливістю по своєму злому, неприборканому характеру? Ісус сказав: «**...всякий, хто дивиться на жінку з пожадливістю, вже вчинив перелюб з нею в серці своєму**» (Мт. 5:28). Душі синів Божих померли; душі синів Божих перестали бути **ЖИВОЮ ДУШЕЮ** – живими для Бога; ними стала управляти смерть і бажання плоті і помислів. **БОЖІ СИНІ** стали плотськими і синами погібелі тоді, коли вони стали зневажати **ДУХА БОЖОГО**, відкинули **ЖИВЕ СЛОВО БОЖЕ – ПРОРОЦТВО**, а полюбили плоть дочок людських. (До Потопу Біблії не було, але було пророцтво: «**Про них пророкував і Єнох, сьомий від Адама, кажучи: ось іде Господь з тисячами святих Ангелів Своїх – учинити суд над усіма і викрити між ними нечестивих у всіх ділах, які породило їхнє нечестя, і в усіх жорстоких словах, що говорили на Нього нечестиві грішники**» (Юд. 1:14-15).

Як зазначалося, люди зневажали Духа Божого, тому що вони плоть, а плоть, як ми знаємо, не наслідуює Царства Божого, тому вже тоді Бог знищив всяку плоть Потопом (1Кор.15:50). Пророк Ісаїя говорить слова Божі: «**Я виховав і підніс синів, а вони обурились проти Мене. Віл знає володаря свого, і осел – ясла господаря свого, а Ізраїль не знає (Мене), народ Мій не розуміє. На жаль, народ грішний, народ обтяжений беззаконнями плем'я лиходіїв, сини погібельні!**» (Іс. 1:2-4). Це так **СИНІ БОЖІ** стали лиходіями. Вони стали синами погібельними, народом грішним, не розуміючим, тому що відкинули волю Божу і робили, як було їм до вподоби, а не за Порадою **ДУХА БОЖОГО**. «**Ми не боржники плоті, щоб жити за плоттю; бо, коли живете за плоттю, то помрете, а коли Духом умертвляєте діла плотські, то живі будете**» (Рим. 8:12). Так, на жаль, сталося і з синами Божими. Вони стали плоттю (плотськими) і так загинули за своє заблудження. А повинні були б критично дивитися на себе, зненавидіти себе, відрікшись від усього свого так, як

написано: «**Так і кожний з вас, хто не відречеться від усього, що має, не може бути Моїм учнем**» (Лк. 14:33).

ЯК СТАТИ УСИНОВЛЕНИМИ

Що ж робити нам, маючи зачаток Духа, щоб стати *УСИНОВЛЕНИМИ*, щоб вже не так, як сини Божі стали плоттю, а навпаки, щоб з плотських стати *СИНАМИ БОЖИМИ*? Всі, *ХРЕЩЕНІ ДУХОМ СВЯТИМ*, маючи зачаток Духа, ще є плотські. Тоді якою ж в людині повинна бути повнота Духа? Це «...всі, що Божим Духом ведені є сини Божі» (Рим. 8:14). Хто ж ці духовні, ведені Духом Божим? – Це «...якщо Христос в вас, то тіло мертво для гріха» (Рим. 8:8-10-14). (Щось же у них в тілі змінилось?!) Написано, що тіла ваші є храм Святого Духа, Котрий живе у вас (1Кор. 6:9-20). Ісус Христос сказав, що сини Божі є сини Воскресіння (Лк.20:35-36). Ще написано: «**Отже, якщо ви воскресли з Христом, то шукайте горнього, де Христос сидить праворуч Бога, про горнє помишляйте, а не про земне**» (Кол. 3:1-2). А також: «**Будучи поховані з Ним у хрещенні, в Ньому ви і разом воскресли вірою в силу Бога, Котрий воскресив Його з мертвих, і вас, що були мертві в гріхах і в необрізанні плоті вашої, оживив разом з Ним, простивши нам усі гріхи**» (Кол. 2:12-13). В тому, що ми оживаємо вірою, немає сумніву. А ось досягти Сили Воскресіння і Воскресіння з мертвих досягти, тієї Сили, яка підняла з гробу Ісуса, можливо тільки через великий, посиленний, постійний, багаторічний труд. Апостол Павло, будучи хрещений Духом Святим і будучи наділений владою і силою Апостола Христового, не вважав себе досягнувшим Сили Воскресіння і Воскресіння з мертвих. Тоді він був ще на шляху досягнення, і про це написав так: «**Щоб пізнати Його і силу Воскресіння Його, і участь у стражданнях Його, уподібнюючись смерті Його, щоб досягти Воскресіння з мертвих. Кажу так не тому, що я вже досяг або вдосконалився, але прагну, чи не досягну я, як досяг мене Христос Ісус**» (Флп. 3:10-12). Щоб досягти *ВОСКРЕСІННЯ З МЕРТВИХ*, потрібно зодягнутись у *СИЛУ ВОСКРЕСІННЯ*, яка досягається багатьма посиленими молитвами. Якщо цей труд необхідно було звершувати навіть Апостолу Павлу, то тим більше потрібно звершувати кожному з нас. Інакше ми не досягнемо Воскресіння з мертвих. Хто не досягне Сили Воскресіння, той попаде в другу смерть і буде осуджений разом із світом. А за досягнувших Першого Воскресіння сказано так: «...чада віку цього одружуються і виходять заміж; а ті, що сподобляться досягти того віку і Воскресіння з мертвих, не одружуються і не виходять заміж, і вмерти вже не можуть, бо вони рівні Ангелам і є сини Божі, будучи *СИНАМИ ВОСКРЕСІННЯ*» (Лк. 20:34-36). Звертаю увагу на те, що до Потопу жили *СИНИ БОЖІ* поруч з іншими жителями землі. Але *ЄВАНГЕЛЬСЬКІ СИНИ БОЖІ*, на відміну від допотопних синів Божих, зберегли своє ім'я і стали синами Воскресіння, такими, що не можуть померти, бо перейшли від смерті в життя (Ін. 5:24). Як практично це досягається? Дух Святий виливається на плоть, яка повинна стати мертвою для гріха (Йоїл 2:28-29). Дух Святий сходить на *плотську людину*, тобто людина отримує зачаток Духа Святого, через Якого кожен, хрещений Духом Святим, через посилені молитви і моління повинен досягти *УСИНОВЛЕННЯ, ВИКУПЛЕННЯ ТІЛА*: «...ми самі, маючи зачаток Духа, і ми самі в собі стогнемо, очікуючи *УСИНОВЛЕННЯ, ВИКУПЛЕННЯ ТІЛА нашого*» (Рим. 8:23). Ті, хто не досягнули *УСИНОВЛЕННЯ І ВИКУПЛЕННЯ* тіла, буває (що вкрай небажано), ненавидять один одного і навіть роблять гріхи і цим принижують і ображають Духа Святого (Єф. 4:30-32; Євр. 10:29). Написано: «**Хто говорить, що він у світлі, а ненавидить брата свого, той ще в темряві**» (1Ін. 2:9-11; 3:8). Читаючи вищенаведені місця з Євангелія, можна зробити висновок, що між недавно хрещеним Духом Святим і народженим від Бога така різниця, як початок будови відрізняється від завершені будови. Адже всі, хто, не маючи *ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ*, запевняють, що вони вже народилися звище – глибоко помиляються в своїх тлумаченнях, бо написано: «**Ми знаємо, що всякий, народжений від Бога, не грішить, але народжений від Бога береже себе, і**

лукавий не торкається до нього» (Ін. 5:18).

Розмірковуючи над словами притчі про десять дів, звертаю увагу на те, що десять дів склали із себе Царство Небесне на землі (Мт. 25:1-13). П'ять з них не стали *СИНАМИ ДНЯ, СИНАМИ БОЖИМИ, СИНАМИ ВОСКРЕСІННЯ*, – вони залишилися плотськими, такими, якими народилися, подібно до того, як Коринфяни, які, навіть маючи всі дари Духа Святого, спочатку залишалися плотськими (1Кор. 1:4-8; 3:1-3).

ЩОБ СТАТИ СИНОМ БОЖИМ, ПОТРІБНО ОТРИМАТИ ВІД БОГА УСИНОВЛЕННЯ

«Так і ми, доки були дітьми, поневолені були стихіями світу; коли ж настала повнота часу, послав Бог Сина Свого (Єдинородного), Котрий народився від жони, був під законом, щоб викупити підзаконних, щоб нам прийняти всиновлення. А як ви – сини, то послав Бог Духа Сина Свого в серця ваші, Який викликує: Авва, Отче! Тому ти вже не раб, а син, а якщо син, то і спадкоємець Божий через Ісуса Христа» (Гал. 4:3-6); «Тому закон був вихователем, який вів нас до Христа, щоб нам виправдатися вірою; коли ж прийшла віра, ми вже не під вихователем. Бо всі ви – сини Божі по вірі в Христа Ісуса; всі ви, що в Христа хрестилися, в Христа одяглися. Нема вже іудея, ні язичника; нема раба, ні вільного; нема чоловічої статі, ні жіночої, бо всі ви – одне в Христі Ісусі. А якщо ж ви Христові, то ви нащадки Авраамові і за обітницею спадкоємці» (Гал. 3:24-29). Без дарувань Духовних ніхто не стане *СИНОМ БОЖИМ* і ніколи не народиться від Духа Святого. *СИНАМИ БОЖИМИ СТАЮТЬ ХРЕЩЕНІ ДУХОМ СВЯТИМ, КОТРІ МАЮТЬ ДАР ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ, АБО МАЮТЬ ІНШІ ДУХОВНІ ДАРИ, ЯКИХ МИ МОЖЕМО НЕ ВБАЧАТИ У СОБІ*. Ісус сказав Никодиму: «Народжене від плоті є плоть, а народжене від Духа є Дух» (Ін. 3:1-6-13). Свідченням правильного Духовного зростання являється те, що в людині Сам Дух Святий без волі самої людини викликує «Авва, Отче!». Адже написано: «...послав Бог Духа Сина Свого в серця ваші, Який викликує: Авва, Отче!». Якщо в комусь так не викликує Дух Святий «Авва, Отче!», – то це погано, – нема в людині Духовного зростання. Ті, хто довіряють слову пророків, дійдуть до ранкової зорі, а вона – Христос (2Пт. 1:19-21). Там, де живе Ісус Христос, вже в світильнику немає потреби, ті люди народилися від Бога, стали Новим Творінням, яке такої ж статі, як Ангели, вони *СИНИ БОЖІ*, вони рівні Ангелам, будучи *СИНАМИ ВОСКРЕСІННЯ*, тому що їх душа стала такою, якою була в Раю в Адама до його гріхопадіння (Лк. 20:35-36). *ХТО Ж, ОТРИМАВШИ ВІД БОГА ДУХОВНЕ ХРЕЩЕННЯ ЗІ ЗНАМЕННЯМ ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ, ЗНОВУ ЗГРІШИТЬ* смертним гріхом – справою цього світу, – він цим образить Духа Святого. Для такої людини не залишається жертви – Ісус вдруге не прийде, щоб померти за грішників, котрі згрішили гріхом смерті. «**Бо неможливо тих, що відпали, знову обновляти покаєнням, коли вони знов розпинають у собі Сина Божого і зневажають Його**» (Євр. 6:4-6). Кожному необхідно подбати про себе зарання і не грішити, бо написано: «**Тому так учиню Я з тобою, Ізраїлю; і коли Я так учиню з тобою, то приготуйся до зустрічі Бога твого, Ізраїлю**» (Ам. 4:12). Щоб не спізнитися до зустрічі з Ісусом Христом, потрібно поспішати і виконувати те, що написано в Писанні, і те, чому вчить Дух Святий Словом Живим з Неба, щоб ми були святими і тілом і духом, як Святий Апостол Павло написав про незаміжню: «**Нежонатий турбується про Господнє, як угодити Господу; а жонатий турбується про мирське, як догодити жінці. Різниця є між замужньою і дівицею: незамужня турбується про Господнє, як угодити Господу, щоб бути святою і тілом і духом; а замужня піклується про мирське, як догодити чоловікові**». А також, як Ісус Христос сказав про скопців, які доклали зусилля і оскопили себе ради Царства Небесного, – вони стали святою, живою жертвою для Слави Божої (1Кор.7:32-34; Мт. 19:12). Якщо одружений про речі життєві клопочеться, як догодити своїй жінці, то одружений не освячується А якщо будемо покірними Богові, тоді будемо Господніми, святими і тілом і

духом (Як. 4:7; 1Кор. 7:34).

ТОЙ ВІК – ЦАРСТВО СИНА БОЖОГО

«Бо єдиний Бог, єдиний і посередник між Богом і людьми Людина Христос Ісус, Котрий віддав Себе для викуплення всіх. Таке було в свій час свідчення» (1Тим. 2:5-6).

В Євангелії написано, що на землі, крім цього віку, ще є той вік – *ЦАРСТВО СИНА БОЖОГО*, в яке вводить Бог того, кого Він бажає (Кол. 1:13). Також в Євангелії від Луки 20:34-36 показано, що на землі є два віки: цей і той, де не вмирають. Де ж знаходиться мирське, про яке дбають ті, що живуть на землі, котрі мають мертву душу і дух життя, та властивості, як у безсловесних тварин? Вони знаходяться в цьому віці. А хто ж це ті, що живуть в тому віці, де не вмирають? Всім відомо, що після останнього Судного Дня смерть і пекло будуть вкинуті в озеро вогняне, тобто вмирання вже не буде (Одкр. 20:11-15). Що ж мається на увазі в Євангелії від Луки 20:34-36, що **померти вже не можуть**? Потрібно дуже старанно багато трудитись і дбати, благаючи Бога, щоб Він дав Свою мудрість, для того, щоб кожному з нас прожити своє життя так, щоб не померти другою смертю, тією смертю, якою вмирають в молодості і вмирають пізніше. Це про ту смерть написано в Книзі Йова 36:14: **«...тому душа їх помирає у молодості і життя їх із блудниками»**. Ці люди до певного часу були хорошими віруючими, але щось у них змінилося в гіршу сторону.

В Євангелії від Матвія 19:16-26-30 написано, як Ісус вказав шлях до досконалості і які заповіді повинен був виконати юнак, щоб мати йому Життя Вічне. Апостол Петро, почувши ці заповіді Ісуса Христа, сказав: **«...ось, ми залишили все і пішли слідом за Тобою; що ж нам буде?»**. Ісус відповів: **«Всякий, хто залишить дім, або братів, або сестер, або батька, або матір, або жінку, або дітей, або землі заради імені Мого, одержить в стократ і успадкує Життя Вічне»**. Розповідаючи про це, Ісус Христос тим самим підмітив, що ті, хто в минулому придбали все, будуть мати Життя Вічне тільки тоді, якщо залишать все короточасне, щоб отримати вічне. Ті, хто, бажаючи мати Життя Вічне, не пішли торгувати, не одружились, не купили поля, не купили волів, також залишили це все і послідували шляхом Божим. А за служіння Ісусу майном написано в Євангелії від Луки 8:3 так: **«...і Іоанна, жінка Хузи, домоправителя Іродового, і Сусанна, і багато інших, які служили Йому майном своїм»**. Якщо служили майном багато хто, значить серед тих, що повірили, особливо багатих не було. Адже для багатого навіть повністю утримувати одну людину легко. Тепер ще поміркуймо, чому розгнівався Господар на покликаних, коли вони, будучи покликани, не прийшли на бенкет. Причиною відмови прийти було те, що вони купили поле, волів, одружилися. Господар на це сказав, що **ніхто з тих покликаних не скуштує Його вечері** (Лк. 14 гл.). Ці звані люди повинні були оцінити запрошення, залишити все своє і прийти на бенкет, на який були запрошені. Вони б тоді могли мати Життя Вічне (1Кор. 7:20). Вічне Життя – вічне завжди. Давайте будемо мати його сьогодні, тоді на суд не прийдемо, а будемо вічно жити з Вічним Богом (Ін. 5:24).

ЖИТИ В ТОМУ ВІЦІ, ДЕ ЖИВЕ ГОСПОДЬ

Я бажаю жити в тому віці, де живе Господь і бути освяченим в дусі і тілі, як написано: **«Бо ви храм Бога Живого, як сказав Бог: оселюся в них і буду ходити в них, і буду їхнім Богом, а вони будуть Моїм народом»** (2Кор. 6:16-18). Чи може бути щось краще на землі?! Мені дуже приємно, що Бог відкрив Істинний шлях спасіння: не широкий, яким йдуть плотські, а вузький, яким йдуть Христові: **«...ті, котрі Христові, плоть свою розп'яли з пристрастями й похотями»** (Гал. 5:24). У Писанні сказано про стриманість і про освячення так: **«будьте готові до третього дня»** (Вих. 19:10-15-22, Рим. 6:1-23). Якщо в нас буде жити Христос, то ці три дні освячення будуть продовжуватись все життя. Тоді вже неможливо

буде забрати тіло з Царства Небесного, відняти члени у Христа, віддати їх світському і розважатися (1Кор. 6:15-16; 7:33-35). Я бажаю, щоб нам бути такими, які копали, копали і стали тими, які заглибилися і побудували дім на камені: **«...і пішов дощ, і розлилися річки, і знялися вітри, і ринули на будинок той, і він не впав, бо був заснований на камені»** (Лк. 6:48).

А також хочу задати тобі питання: чи може відмінитися Слово Боже? Бог сказав Адамові після того, як він згрішив: **«...бо порох ти, і до пороху повернешся»** (Бут. 3:19), а Єнох догодив Богові і тому не повернувся в порох, то невже хтось скаже, що це погано? Як уже нагадувалося, Ісус Христос сказав: **«Є скопці, котрі самі себе зробили скопцями заради Царства Небесного»** (Мт. 19:12). Вони ж не виконали Слова Божого: **«плодіться і розмножуйтеся»**.

РАБ НЕ ПЕРЕБУВАЄ В ДОМІ ВІЧНО

Ісус сказав, що **раб не перебуває в домі вічно**, раб до певного часу буде в домі (Ін. 8:34-36). А потім його виженуть кудись з дому Божого? То чи правильно вважатися віруючим, а бути рабом похоті, зла і різних задовольень? (Тит. 3:1-7). Зверніть увагу, що раб є рабом не тільки тоді, коли виконує роботу, доручену господарем, але і тоді, коли він спить, він також раб. Так і той, хто іноді робить діла плоті, завжди залишається рабом похоті, тобто рабом гріха і смерті. Як написано: **«очі у них сповнені блудодіяння і безперестанного гріха ... це – сини прокляття...»** (2Пт. 2:14). Значить, не тільки Каїн – син прокляття. Людина, в якій очі наповнені блудодіянням та гріхом безперестанним, знаходиться у світлі чи в темряві? Зі слів Ісуса Христа стає ясно, що така людина вважає темряву світлом: **«Отже, якщо світло, що в тобі, темрява...»** (Мт. 6:22-24). Тому я бажаю жити у Світлі Божому, жити в тому віці, де живуть сини **ВОСКРЕСІННЯ**, робити діла Божі за вченням Ісуса Христа, – і тобі того бажаю. Тому прагни і прикладай до цього усі зусилля, тікай від Божого гніву і не будь сином прокляття. **«Щоб пізнати Його і Силу Воскресіння Його, і участь у стражданнях Його, уподібнюючись смерті Його, щоб досягти Воскресіння з мертвих»** (Флп. 3:10-11). Спочатку потрібно вимолити у Бога Силу Воскресіння, а далі досягати Силою Воскресіння Воскресіння з мертвих і того, щоб в нас жив Христос. Якщо Христос в нас, то і всі Його почуття є в нас. **«Від Нього і ви в Христі Ісусі, Котрий став для нас премудрістю від Бога, праведністю і освяченням та викупленням»** (1Кор. 1:30). Якщо ми у Христі, то в нас вже є премудрість від Бога, праведність, і освячення, і викуплення. Якщо ми це вимолити в Бога через молитви і моління.

ПРОСІТЬ І БУДЕ ДАНО ВАМ

Читаючи Євангеліє від Матвія 19:10-12, шукаю відповідь на питання: чи може бути такий стан, що дано всім, тобто чи можуть бути багато людей скопцями? За Словом знаходжу відповідь: **«Просіть і дасться вам...»** (Мт. 7:7-11). Апостол Павло написав ще так: **«Я кажу вам, браття: час уже короткий; отже, ті, що мають жінок, хай будуть так, як ті, що не мають; і хто плаче, як ті, що не плачуть; і хто радіє, як ті, хто не радіє; і хто купує, як ті, хто не купує; і хто користується світом цим, як ті, що не користуються; бо минає образ світу цього. А я хочу, щоб ви були без турбот. Нежонатий турбується про Господне, як угодити Господу; а жонатий турбується про мирське, як догодити жінці. Різниця є між замужною і дівицею: незамужня турбується про Господне, як угодити Господу, щоб бути святою і тілом і духом; а замужня піклується про мирське, як догодити чоловікові. Кажу це вам на вашу ж користь, не з тим, щоб накинати на вас пута, а щоб ви благопристойно і безустанно служили Господу без розваг»**. Про що ж написано тут в першому посланні до Коринфян 7:29-35: **«...ті, що мають жінок, хай будуть так, як ті, що**

не мають...»? Це написано про одружених, що вони, як і неодружені, повинні вести боротьбу зі своєю плоттю так, щоб повністю змінити свої почуття. Духовно зростати до досконалості настільки важливо, що Апостол Павло написав для всіх конкретно, щоб усі досягали конкретної перемоги, щоб жадання до протилежної статі було переможене абсолютно, щоб його в серці зовсім не стало. **«А про що ви писали мені, то добре чоловікові не торкатися жінки»** (1Кор. 7:1). Якщо людина має сильну віру, то не намагається знайти привід для виконання бажань плоті, а шукає, як правильно діяти перед Богом і як правильно жити, щоб успадкувати Життя Вічне. Тому що пізно буде усвідомлювати свою помилку у Вічності.

НАРОД БОЖИЙ ВИЙДЕ ВІД ТАЄМНИЦІ ВАВІЛОНУ

Що ж повинні робити святі люди, коли зустрічаються з нестриманими людьми, які не перемогли лукавого так, як перемогли лукавого юнаки, в яких перебуває Слово Боже? (1Ін. 2:14). Стриманість є плід Духа Святого. Ті, хто мають стриманість – це Христові люди (Гал. 5:22-23). Від нестриманих Апостол Павло наказує віддалятися (2Тим. 3:1-5). Апостол Павло також закликає Тимофія, щоб він це здорове, правдиве вчення поспішав передати вірним людям. Тому що у всі часи будуть люди, які відвертатимуть слух від Істини – будуть перекручувати Істину і роповідатимуть лестощі та байки, щоб задовільнити примхи слухачів. Написано, що той, хто від Бога, слухає Слова Божі, а також, хто знає Бога, слухає нас (Ін. 8:47; 1Ін. 4:1-5-6). А ті, хто не сприймають свідоцтва Божого, не слухають, не приймають, противляться Істині, величаючись, підносять себе, вважаючи себе мудрими, – це люди, які напилися вина Вавілонської блудниці і так само, як вона, борються проти святості і проти тих, які мають дари Духа Святого (2Сол. 2:3-4,10-12). Тому народ Божий повинен вийти і вийде з таємниці Вавілону (Одкр. 18:1-5, 24; 17:1-6). Амінь.

ПРО ПЕРШУ ЛЮДИНУ – АДАМА

В Біблії написано: **«І створив Бог людину за образом Своїм, за образом Божим створив її; чоловіка і жінку створив їх. І благословив їх Бог, і сказав їм Бог: плодіться і розмножуйтеся, і наповнюйте землю, і володійте нею, і владарюйте над рибами морськими [і над звірами,] і над птахами небесними, [і над усякою худобою, і над усією землею,] і над усякою твариною, що плазує по землі»** (Бут. 1:27, 28). Перші люди, в той час, коли ще на них було благословіння Боже, коли все в них було прекрасно, згрішили і викликали своїм гріхопадінням прокляття, як написано: **«Якщо ви не послухаєтеся і якщо не приймете до серця, щоб воздавати славу імені Моєму, – говорить Господь Саваоф, – то Я пошлю на вас прокляття, і прокляну ваші благословіння, і вже проклинаю, тому що ви не хочете прикласти до того до серця»** (Мал. 2:2). З моменту гріхопадіння так стало і з Адамом. Як тільки Бог вдихнув у лице **АДАМА ПОДИХ ЖИТТЯ, ТО СТАЛА ЛЮДИНА ЖИВОЮ ДУШЕЮ. ВСЕ МАЛО ТАК ЗАЛИШАТИСЯ, ЯКБИ АДАМ І ЄВАЗАЛИШИЛИСЯ ТАКИМИ, ЯК БУЛИ СТВОРЕНІ БОГОМ**, тобто зовсім безгрішними. Тоді і залишилися б вони благословенними, такими, як благословляв їх Господь Бог на самому початку, коли вони були створені. Коли Господь поселив людину в Саду Едемському, Господь Бог попереджав людину про небезпеку смерті: **«І заповів Господь Бог людині, сказавши: від усякого дерева в саду ти будеш їсти, а від дерева пізнання добра і зла не їж від нього, бо в той день, коли ти з'їси від нього, смертю помреш»** (Бут. 2:16-17). Але древній змії, дізнавшись, що в людині найголовніше – його жива душа, звабив людину і вбив її **ЖИВУ ДУШУ**, ставши людиновбивцею від початку: **«Ваш отець диявол; і ви хочете виконувати похоті отця вашого. Він був людиновбивця споконвіку і не встояв в Істині, бо нема в ньому Істини. Коли говорить він неправду, говорить своє, бо він лжець і батько неправди»** (Ін. 8:44).

ЯК ЗВИЧАЙНІ ТВАРИНИ

Адамові Бог доручив охороняти і обробляти Едемський Сад. Але замість того, щоб охороняти Сад, він сам став злочинцем і свідомо їв плід від дерева пізнання добра і зла; так померла душа первозданої людини і став чоловік Адам і жінка його Єва, *КОЖЕН ІЗ НИХ ДУШЕЮ МЕРТВОЮ*, стали вони такими, як за своєю природою звичайні тварини. Коли вони з'їли заборонений плід, їх подоба (схожість) відносно Бога змінилася, стали вони такими, як написано: **«Вони, як безсловесні тварини, водимі природою, народжені на уловлення та знищення, лихословлячи те, чого не розуміють, в розтлінні своєму знищуються»** (2Пт. 2:12). **«А ці лихословлять те, чого не знають; а що знають з природи, як безсловесні тварини, тим розтлівають себе»** (Юд. 1:10).

Коли Бог створив з ребра Адама жінку його – Єву, і вони порушили заповідь Божу, то пізнання добра і зла принесло їм замість обіцяного дияволом статусу богів – смерть і прокляття. Душа людини відразу смертю померла; душі перших людей стали мертвими для Бога. Відповідно, як тільки помер чоловік для Бога, він також помер і для Раю, помер і для Божої Вічності. У ньому з'явилася властивість страху, а значить, відкрилася вина, усвідомлювана його совістю. Після гріхопадіння смерть в них стала діяти відразу. І як тільки почули вони голос Божий в Раю, Адам і жінка його сховались від Господа Бога серед дерев Раю. Бог, поговоривши з ними про все те, що трапилося, сказав змієві: **«За те, що ти зробив це, проклятий ти перед усією худобою і перед усіма звірами польовими; ти будеш ходити на череві твоїм, і будеш їсти прах у всі дні життя твого; і ворожнечу покладу між тобою і між жінкою, і між сіменем твоїм і між сіменем її; воно буде уражати тебе в голову, а ти будеш жалити його в п'яту»**. (Слід розуміти, що з боку змія буде людині постійна загроза смерті, якщо вона не буде обережна і не буде остерігатися небезпеки, то буде ужалена змієм і помре). **«Жінці сказав: множуачи примножу скорботи твої у вагітності твоїй; у болях будеш народжувати дітей; і до чоловіка твого жадання твоє, і він буде панувати над тобою»** – *ЦЕ ЗАМІСТЬ РАНИШЕ ДАНОГО БЛАГОСЛОВІННЯ ДАНЕ ЖІНЦІ ТАКОГО РОДУ ПОКАРАННЯ*. А Адамові дане своє покарання: **«У поті лица твого будеш їсти хліб, доки не повернешся в землю, з якої ти взятий, бо порошок ти і до пороку повернешся»**. З часом так і сталося.

Всі, хто живуть на землі, народилися з прямою участю Адама в їх народженні. Як вище згадувалося, для Адама, який, порушивши заповідь Божу, смертю помер, вже відразу ж, після прокляття, його «життям» стала жінка його, в якій померла невинність, а стала царювати смерть, і з'явилося в жінці жадання її до чоловіка. Її-то, що втратила життя, Адам і назвав Єва, що означає «життя». З тих пір Адами і Єви живуть за плоттю. **«І зробив Господь Бог Адамові і його жінці одяг шкіряний і одягнув їх. І сказав Господь Бог: ось, Адам став як один з Нас, знаючи добро і зло; і тепер як би не простяг він руки своєї, і не взяв також від Дерева Життя, і не з'їв, і не став жити вічно»** (Бут. 3:14-22). І Бог вигнав їх обох з Раю. І побачили Адам і Єва ту неправду стародавнього змія, якого вони послухалися, з'ївши заборонений плід – не стали вони богами, як їм хотілося, а відразу ж стали мертвими, злими та людьми з діючим прокляттям. Це зробив гріх, смерть і прокляття, які тоді увійшли в світ. Якби тоді Адам і Єва з'їли ще плід і від Дерева Життя, то грішна людина стала б жити вічно і ніколи не змогла б покаятися. Добре, що Бог тоді поставив Херувима, щоб стерегти дорогу до Дерева Життя. Адже і без того багато зла зробив Адам як собі, так і всьому людству. Все в людині стало порочним, і все таким же залишається до кінця її життя і зараз. Якщо ж людина починає вірити, що Ісус Христос помер за гріхи наші, то гріх, який живе в кожній людині, який передав Адам, уже засуджений Сином Божим Ісусом Христом. Слава Богові, що Ісусом Христом виправлена ця світова катастрофа. Амінь! Однак, якщо люди не зміняться, якщо не увірують в Ісуса Христа, Який зруйнував діла диявола, якщо вони не народяться від Бога звище і не переможуть в ім'я Його гріх, що живе в них, і не стануть Христовими, а залишаться такими, якими стали після гріхопадіння, то помруть в своїх гріхах на цій землі

фізично, не звершивши покаяння, тобто не ставши Духовно живими, вони потраплять прямо в пекло.

ТАК ПОМЕРЛИ ДУШІ АДАМА І ЄВИ

Людина була створена за образом і подобою Божою, але ворогові вдалося все зіпсувати. Стародавній змій позаздрив первозданій людині, тому доклав максимум зусиль, щоб вбити людину, і щоб та смертю померла. Ворог не може змінити своє положення так, щоб покаятися і стати праведним, він є батько неправди. Розмова, що відбулася між древнім змієм і Євою, для самої Єви, а потім і для Адама стала фатальною. З тих пір, як вони послухалися змія, стали вони мертвими для Бога, вони перестали бути *ЖИВОЮ ДУШЕЮ, В НИХ ПОМЕРЛА НЕВИННІСТЬ*, а з'явилося жадання жінки до чоловіка, так само чоловіка до жінки. Так в них стало діяти зло повсякчас, стало діяти прокляття і смерть. Як написано: **«І вас, мертвих через злочини і гріхи ваші, в яких ви колись жили за звичаями світу цього, з волі князя піднебесного, духа, діючого тепер в синах противлення, між якими і ми всі жили колись за нашими плотськими похотями, виконуючи бажання плоті й помислів, та були за природою дітьми гніву, як і інші, Бог, багатий милістю, по великій Своїй любові, якою нас полюбив, і нас, мертвих за злочинами, оживотворив з Христом, – благодаттю ви спасенні, – і воскресив з Ним, і посадив на небесах у Христі Ісусі»** (Єф. 2:1-6).

У чому проявилася мертвість душі в Адамові з тих пір, як він з'їв заборонений плід? Бог сказав йому: **«Від усякого дерева в саду ти будеш їсти, а від дерева пізнання добра і зла не їж від нього, бо в той день, коли ти з'їси від нього, смертю помреш»** (Бут. 2:16-17) – людина з'їла плід від дерева пізнання добра і зла і, відповідно, в той же день духовно померла і стала мертвою душею, стала злою, хоча знала різницю між добром і злом, але свідомо робила зло, обираючи смерть. У чому ж проявилася смерть в первозданій людині? Як виглядає духовно мертва людина? Про духовну мертвість, про мертвість душі певних людей в Євангелії від Матвія 8:22-23 написано так: **«Інший же з учнів Його сказав Йому: Господи! дозволь мені спершу піти і поховати батька мого. Але Ісус сказав йому: іди за Мною, і залиши мертвим ховати своїх мерців»**. Ще в Євангелії від Луки 9:60 написано так: **«залиш мертвим ховати своїх мерців, а ти йди, благовістуй Царство Боже»**. Можна припускати, що в душах батьків цього учня не було життя і потім не було покаяння і властивості благовістити Царство Боже, тому що вони були духовно мертві. Так само і ті, що їх оточували, були духовно мертвими. Ось ще притча про духовну мертвість людини: **«У одного чоловіка було два сини; і сказав молодший з них батькові: отче! дай мені частину майна, що належить мені. І батько розділив між ними майно. Через кілька днів молодший син, зібравши все, пішов у далекий край і там розтратив своє майно, живучи розпутно. Коли ж він усе прожив, настав великий голод у тій країні, і він почав бідувати; і пішов, пристав до одного з жителів тієї країни; а той послав його на свої поля пасти свиней; і він радий був насититись ріжками, які їли свині, але ніхто не давав йому. Опам'ятавшись, він сказав: скільки наймитів у батька мого мають надмір хліба, а я вмираю з голоду; встану, піду до батька мого і скажу йому: отче! согрішив я проти неба і перед тобою і вже недостойний зватися твоїм сином; прийми мене як одного з наймитів твоїх. Встав і пішов до батька свого. І коли він був ще далеко, батько побачив його і переповнився жалем; побіг, і кинувся йому на шию і цілував його (не треба думати, що і раб буде так помилуваний). Син же сказав йому: отче! я согрішив проти неба і перед тобою і вже недостойний зватися твоїм сином. А батько сказав рабам своїм: принесіть кращу одягу і одягніть його, і дайте перстень на руку його і взуття на ноги; і приведіть годоване теля, і заколіть; будемо їсти й веселитись! бо син мій цей був мертвий і ожив, пропав був і знайшовся. І почали веселитися»** (Лк. 15:11-24).

ДОДАЛОСЯ ЖАДАННЯ

Як вже вище згадувалося, що людина була створена без гріховних почуттів, тому кожному необхідно перемогти і зруйнувати все те, що успадковано від згрішивших праотця і праматері, тобто зняти з себе материнську одягу, через яку синами Божими стали керувати побажання плоті. Божі сини стали «Плоттю», тобто вони стали плотськими тоді, коли стали зневажати Духа Божого. Тому треба умертвити в собі те, що додалося в людині, як плоди смерті після гріхопадіння. **«Отже, умертвіть земні члени ваші: блуд, нечистоту, пристрасть, злу похоть і користолюбство, що є ідолослужіння»** (Кол. 3:5). А дати місце Христу: **«А коли Христос у вас, то тіло мертве для гріха, але дух живий для праведності»** (Рим. 8:10). Після гріхопадіння Адама додалося в людині жадання до протилежної статі, що стало очевидною зміною його природи – стало в людині діяти прокляття і всяке зло. Це було як результат порушення Божої заповіді не їсти плід від дерева пізнання добра і зла. Тому що та заборона **«бо в той день, коли ти з'їси від нього, смертю помреш»** була дана людині для життя, для запобігання від смерті (Бут. 2:17). У той самий день, день їхньої провини, померла душа жива первозданої людини, душа Адама і Єви, а з'явилася в первозданій людині мертва душа, мертва для Бога, а жива для гріха. Тоді, ще на початку, в мертвій душі людини стала царювати смерть, також і в смертному її тілі. У другому посланні Апостола Петра 2:14 читаємо: **«Очі у них сповнені блудодіяння і безперестанного гріха ... це – сини прокляття...»**. Значить, прокляття в людині з'явилося ще в Раю, відразу після гріхопадіння – це жадання до протилежної статі. Чи коли-небудь була скарга людини до Бога на те, що з'явився в них такий плід смерті? – скарги не було. Але все це жадання передане синам Адама по роду їхньому і вони помилково називають ці почуття «любов'ю». І люблять люди це жадання до протилежної статі постійно, при цьому помилково говорять, що нібито похоть створив Сам Бог. Смерті і всього, що відноситься до смерті, Бог не творив і не радіє погибелі тих, що живуть у цьому улюбленому людьми звабленні похоттю, хоч в Євангелії написано: **«Отже, умертвіть земні члени ваші: блуд, нечистоту, пристрасть, злу похоть і користолюбство, що є ідолослужіння, за які гнів Божий йде на синів противлення...»** (Кол. 3:5-6), **«...похоть же, зачавши, породжує гріх, а вчинений гріх породжує смерть»** (Як. 1:15). **«Бо все, що в світі: похоть плоті, похоть очей і гордість житейська, не від Отця, а від світу цього»** (1Ін. 2:16). Потрібна віра й сила волі, щоб боротись з цим улюбленим людьми прокляттям, і ніколи не потрібно називати похоть любов'ю.

ЩОБ ПРИМНОЖУВАЛИСЬ ІНШІ МОВИ

«Кожному ж з нас дана благодать у міру дару Христового. Тому й сказано: піднявшись на висоту, полонив полон і дав дари людям» (Єф. 4:7-8). Дар Христовий дається індивідуально кожному, хто увірував в таку міру, щоб можна було спастись. Дари Духовні мають бути обов'язково в кожній віруючій людині, хрещеній Духом Святим зі знаменням Говоріння Іншими Мовами. Порада, яка дається Духом Святим і Дар Божий, Який відповідає на нужди і дає відповідь в будь-який час по всіх питаннях, і Духовні Пісні Іншими Мовами, як і багато Мов, – це все можна і потрібно просити в Бога по вірі. Проси, щоб Бог дав тобі те, що необхідно для твого спасіння по волі Божій. Проси дар пророцтва, щоб пророкувати по волі Божій. А що ще тобі дати, Бог Сам знає. Адже тільки Дух Святий може знати те, що тобі найбільше необхідно і може дати точну пораду і відповідь у житті на будь-яке питання. Тому молися, щоб Бог освятити тебе і дав тобі все необхідне для спасіння твоєї душі. В першу чергу потрібно досягати, щоб було багато Інших Мов повсякчас. **ЛЮБИ МОЛИТВУ ІНШИМИ МОВАМИ**, і Інші Мови будуть примножуватися. Ще у віці 10 років, коли я отримав хрещення Духом Святим, у мене дуже часто змінювалися Інші Мови, майже кожен день. Бувало, молюся, а поруч зі мною також хтось молиться Іншими Мовами, і мені одна із них Мова дуже сподобалася. Проходить короткий час, і Бог мені дає точно таку Мову,

і я також нею молюся так, ніби я молився нею завжди, як своєю розмовною мовою. Так, як написано, так воно і є: **«Чи ви думаєте, що даремно Писання говорять: до ревності любить Дух, Який живе в нас?»** (Як. 4:5).

БОЖИЙ ВИХІД З ВІЧНОЇ ЗАГИБЕЛІ

Перший чоловік – із землі, земний – Адам; другий чоловік – Господь з неба – Слово – Ісус Христос, Він з'явився на землі **ЛЮДИНОЮ**, Якій належало стати Іскупителем і Спасителем людей: перемогти смерть і зруйнувати діла диявола. Ісус Христос не відразу прийшов на цю прокляту землю для спасіння обманутої людини, тому Адам і Єва, коли з'їли заборонений плід, не могли вимолити прощення за свій зроблений гріх, та й не намагалися цього досягати. Адже виправдання з приходом Ісуса на землю стало можливо тільки вірою в Сина Божого Ісуса Христа, як написано: **«...і наречуть ім'я Йому: Господь наше ВИПРАВДАННЯ!»** (Єр. 33:16). Ісус прийшов на землю Сином Божим в людській подобі, але безгрішним, і так до кінця Свого життя на землі зміг все перемогти миром і любов'ю, показати Собою приклад святого життя, подолавши всі спокуси. В Ісусі Христі не було ніякого гріха, в тому числі гріха Адама і Єви, тому що його народження було незвичайним. Тому в Ньому не було ніяких нечистих побажань, а могла бути і була тільки пропозиція, яку пропонував Йому ворог. Ісус не підкорився ніяким спокусам. Не так, як Адам, який згрішив в Едемському Саду, послухавшись ворога. Однак, якщо Ісусу доводилося перемагати спокуси, значить Він був Людиною, Яка зазнала спокуси у всьому, крім гріха. Але Ісус був настільки сильним, що жодного разу не піддався споусі: **«Бо ми маємо не такого первосвященника, який не може співстраждати нам в немочах наших, але Такого, Який, подібно до нас, зазнав спокуси у всьому, крім гріха»** (Євр. 4:15). А всі люди народжуються в гріхах, переданих Адамом і Євою із злом від юності, з усіма їх вадами, лукавством та бажанням плоті і помислів. Ще не зробивши жодного свідомого гріха, вже з народження, всі люди живуть грішними, бо їх оскверняють гріхи, які зробили Адам і Єва і передали їх усім нащадкам у спадок, як діюче в кожній людині прокляття: **«Тому, як через одного чоловіка гріх увійшов у світ, і з гріхом смерть, так і смерть перейшла на всіх людей, бо в ньому всі согрішили»** (Рим. 5:12). Як нагадувалось, Ісусу не були передані гріхи Адама, тому Ісус був безгрішним, навіть в почуттях. Він був святим. **«І ви знаєте, що Він явився для того, щоб взяти гріхи наші, і що в Ньому нема гріха»** (Ін. 3:5). Таким Він добровільно постраждав на Голгофському Хресті за грішників, з числа яких і я. Смерть не могла втримати Ісуса в гробі, тому Він воскрес з мертвих для виправдання нашого, щоб спасти нас, віруючих: **«...Христос воскрес з мертвих, первенець серед померлих»** (1Кор. 15:20). А так як в Ньому немає гріха, то і сама смерть переможена Ісусом Христом, і тому Отець Небесний воскресив Ісуса Христа з мертвих. Ісус засудив усякий гріх, навіть прокляття у плоті, так безгрішний Ісус взяв гріх світу на Себе, добровільно постраждав на Голгофському Хресті, принісши Себе Духом Святим в жертву Богові, як непорочного і чистого Агнця. **«То тим більше Кров Христа, Котрий Духом Святим приніс Себе непорочного Богові, очистить совість нашу від мертвих діл для служіння Богові Живому і Істинному!»** (Євр. 9:14). В Книзі Одкровення читаємо про те, що викуплені прославляли Бога за викуплення: **«І співають нову пісню, кажучи: достоїн Ти взяти книгу і зняти з неї печаті, бо Ти був заколений, і Кров'ю Своєю викупив нас Богові з усякого коліна і язика, і народу і племені»** (Одкр. 5:9). Ісус Христос зруйнував діла диявола, в тому числі дав можливість кожній віруючій людині в ім'я Ісуса Христа досягти Перемоги Христової над всяким гріхом, що живе в ній і в її совісті. Над цим древнім гріхом, який переданий всім людям у спадок від Адама і покладений глибоко в серце кожної людини, необхідно всім віруючим досягати **ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ**. Наприклад, злодій краде. Але раніше він вирішує, піти красти чи ні. Якщо він вкрав, то це його гріх, і він в цьому винен і його за це можуть посадити до в'язниці. А те, що його тягне красти, то це те, що передано від Адама, (це гріх, який живе в

генах людини, і людина схвалює крадіння), він за всі такі гріхи буде відповідати перед Богом, будучи винним в своїй совісті, як написано: **«Вони знають праведний суд Божий, що хто робить такі діла, вартий смерті; однак не тільки їх роблять, але й тих, що роблять, схвалюють»** (Рим. 1:32); **«То біля дверей гріх лежить; він тягне тебе до себе, але ти пануй над ним»** (Бут. 4:7). Всі гріхи, зроблені людиною – це особисті гріхи. За них люди будуть судимі в День Суду. Хоча гріх живе в людині як бажання плоті і помислів, він також приносить плід смерті і оскверняє людину. Але зробити гріх або утриматися, залежить від самої людини. Тому, щоб людина могла утримуватися від гріха в діях, потрібно не бажати гріха в почуттях. Тому необхідно перемогти гріх в почуттях, тобто перемогти гріх Адама. Він може бути омийтий тільки Кров'ю Ісуса Христа, і тоді вже гріх не тягне до себе, він переможений, умертвлений. Ця людина вже не грішить, бо в ній немає бажання грішити. Поки людина не досягла Перемоги Христової, то хоча вона і не грішить явно, то це тільки тому, що не дозволяє собі грішити, хоч і хочеться. Тому всіх людей, хто грішить, через їх бажання плоті і помислів спонукає грішити гріх, який жив в Адамові і в тобі живе і тягне тебе до себе. Але ти пануй над ним і вірою в ім'я Ісуса Христа переможеш його. Всім віруючим, які бажають звершувати своє спасіння, необхідно, старанно молячись повсякчас, **ДОСЯГАТИ В СОБІ ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ**. Необхідно часто молитися багатьма молитвами, не заспокоюючись, поки не досягнеш бажаної мети. Хто не прагне досягнення **ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ**, той любить смерть. В Євангелії від Іоанна 8:44 про це написано так: **«.Ваш отець диявол; і ви хочете виконувати похоті отця вашого. Він був людиновбивця споконвіку і не встояв в Істині, бо нема в ньому Істини. Коли говорить він неправду, говорить своє, бо він лжець і батько неправди»**. Перевір, чого ти бажаєш. Багато є на світі людей, які вірять в досконалий подвиг Ісуса, але ніхто без Ісуса Христа не зміг стати **ПЕРЕМАГАЮЧИМ**. В Ісусі Христі немає нічого проклятого. Він перемагав весь світ і всяке прокляття. Його Свята Кров може омивати всякий гріх і всяке прокляття, і вину гріха **синів прокляття** в тому разі, коли вони засудили в собі діюче прокляття, побачивши, що все життя дивилися нечисто на протилежну статтю і побачивши, що живе в їхніх очах жадання. І тому вимолити у Бога **ПОВНУ ПЕРЕМОГУ**, – це значить, вимолити, щоб Кров Ісуса Христа омила їх від всякого жадання, яке передано людям з часів гріхопадіння людини. Задумайся, що може трапитися з тобою: ти можеш вважати себе хорошим віруючим, а в Царство Боже тебе не пропустять, бо ти дивився на протилежну статтю з блудодіянням, з пожадливістю, будучи наповненим гріхом безупинним і за це загинеш, як **син прокляття**. Так загинули допотопні сини Божі. Апостол Петро написав про це так: **«Очі у них сповнені блудодіяння і безперестанного гріха, вони зваблюють душі неутверджені; серце їхнє привчене до користоловства; це – сини прокляття»** (2Пт. 2:14). Добре, що для таких людей є можливість покаятися і через Ісуса Христа досягти спасіння своїх душ від смерті. Бог все передбачив у Христі Ісусі для Спасіння людства від усякого гріха і прокляття, навіть для спасіння тих, котрі розп'яли Ісуса, був даний вихід. Звертаючись до Отця Небесного, Ісус молився: **«Отче! прости їм, бо не знають, що роблять»** (Лк. 23:34). Цей Божий вихід з вічної загибелі був даний всьому людству, він був так само показаний і в проповіді Апостола Петра. Він сказав винним людям, які шукали спасіння своїх душ: **«Покайтесь, і хай хреститься кожен з вас в ім'я Ісуса Христа для прощення гріхів; і приймете дар Святого Духа, бо вам належить обітниця і дітям вашим і всім дальнім, кого тільки покличе Господь Бог наш»** (Дії 2:38-39). Так відкрився **НОВИЙ ЖИВИЙ ШЛЯХ**, з новими можливостями. Йдучи цим **ШЛЯХОМ МИРУ ЛЮБОВІ БОЖОЇ**, можливо перейти від смерті в життя, від прокляття до вічного Божого блаженства і благословіння. Ті, хто це зрозуміють і досягнуть **ПЕРЕМОГИ ХРИСТОВОЇ** над жаданням і пожадливістю, будуть вкушати плоди Дерева Життя, як написано: **«І показав мені чисту річку води життя, світлу, як кристал, що виходила від престолу Бога і Агнця. Серед вулиці його, і по той і по інший бік річки, – Дерево Життя, яке дванадцять раз приносить плоди, дає на кожний місяць плід свій; і листя Дерева – для зцілення народів. І нічого вже не буде проклятого, а престол Бога і Агнця буде в ньому, і раби Його будуть служити Йому»** (Одкр. 22:1-15).

МОЖУТЬ ПОМЕРТИ ДРУГОЮ СМЕРТЮ

В Євангелії написано, що помисли плотські є смерть і ворожнеча проти Бога, а також що ті, що живуть за плоттю, Богові вгодити не можуть, і, якщо живете за плоттю, то помрете (Рим. 8:6-13).

Деякі нетверді в вірі люди за свою невірність можуть померти другою смертю, тому що якщо людина покалася і отримала від Бога Хрещення Духом Святим зі Знаменням Говоріння Іншими Мовами, то в ній являється Духовне життя. Тоді оживотворилася Богом її душа, яка померла ще в Адамові, під час гріхопадіння.

Стан душі, жива вона в людині чи ні, знає Бог, хоча частково визначити, чи жива душа в певній людині, можна і за Писанням. Якщо людина хрещена Духом Святим, то вона жива, якщо ще не вмерла смертю гріха: **«...бо життя явилось, і ми бачили і свідчимо, і звіщаємо вам це Вічне Життя, яке було в Отця і явилось нам»** (1Ін. 1:2). Мертвим був блудний син і інші, про яких написано в Євангеліях від Матвія 8:22-23, від Луки 15:11-25, 9:60. Ще з часів Адама і Єви, коли обрали вони смерть першу, з'ївши заборонений плід, внаслідок чого померли їхні душі, наші прапраотці стали жити за плоттю, тому що вони стали плотськими. Якщо будете жити за плоттю і грішити смертними гріхами, навіть після того, як ожили вірою, а називати себе духовними, то можете померти другою смертю, як і первоздані люди померли першою смертю. Вони покорилися древньому змію, вчинили за його підступною порадою і відразу духовно померли. У наш час багато людей відступають від Бога, а потім знову з покаанням повертаються до церкви, нібито так можна. Не обманюйте себе, **ХРИСТОС ЩЕ РАЗ** не прийде на землю, щоб постраждати за такого роду людей, які вважають себе віруючими, але грішать. Це глибокий людський обман, це неправда людей, жителів землі.

ОЖИВАННЯ ДУШІ ВІДБУВАЄТЬСЯ ПРИ ХРЕЩЕННІ ДУХОМ СВЯТИМ

За Ісуса Христа написано: **«...в Котрому ми маємо викуплення Кров'ю Його, прощення гріхів через багатство благодаті Його, яку Він щедро дарував нам у всякій премудрості і розумінні»** (Єф. 1:7-8). Це відбувається один єдиний раз. Оживає душа тільки один єдиний раз і з'являється в ній життя і спасіння Боже в ім'я Ісуса Христа у всіх віруючих людях, при хрещенні Духом Святим. При хрещенні Духом Святим людина воскресає вірою. Як написано: **«Тому сказано: встань, сплячий, і воскресни з мертвих, і освітить тебе Христос»** (Єф. 5:14). І далі та людина, яка вже ожила вірою, судить себе і досягає **УСИНОВЛЕННЯ і ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ** та досягає **ВОСКРЕСІННЯ З МЕРТВИХ**: **«щоб пізнати Його і Силу Воскресіння Його, і участь у стражданнях Його, уподібнюючись смерті Його»** (Флп. 3:10). Так необхідно кожному звершувати своє спасіння від гріхів, спасіння, подароване нам при Хрещенні Духом Святим зі Знаменням говоріння Іншими Мовами. Це означає, що необхідно досягати через посилені молитви і моління того, щоб **КРОВ ІСУСА ХРИСТА СИНА БОЖОГО** омила гріхи, не тільки вчинені, а й ті, що живуть в кожній людині з часів гріхопадіння первозданої людини, які проявляються, як побажання, як здатність грішити і приносити плід смерті. З цими гріхами і гріховними нахилами всі народилися і в них живуть більшість людей. Вони думають, що це у них такий характер, і нібито це їхня особиста справа і такими можна залишатися. Так утверджують вони себе злими. Але це все зовсім не так. Написано, що і за всяке пусте слово, яке скажуть люди через їх поганій злий характер, дадуть вони відповідь в День Суду. Тому потрібно вимолити, щоб кожному Бог дарував **ПЕРЕМОГУ** над своїм характером, над своєю плоттю, над смертю. Так повинна звершитися перемога і так має бути в нас, як написано: **«Бо у вас повинні бути ті самі почування, які і у Христі Ісусі»** (Флп. 2:5).

ПРО ОСВЯЧЕННЯ І ПРО ВЕДЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ

В Євангелії від Марка написано: **«Бо з середини, із серця людського, виходять лихі помисли, перелюбства, любодійства, вбивства, крадіжки, лихварства, кривди, лукавства, зради, ганебні вчинки, заздрісне око, богохульство, гордості, безумство, – все це зло зсередини виходить і оскверняє людину»** (Мр. 7:21-23). Якщо бажаєш стати Духовним, то потрібно вимолити у Бога, щоб Кров Ісуса Христа омила тебе від усякого роду зла, щоб його не стало в твоєму серці. Адже воно оскверняє тебе. Перший світ загинув за зло, і цей світ також загине за зло. Тому з першого дня, як тільки людина вирішить бути віруючою, потрібно їй в першу чергу вимолювати у Бога, щоб **КРОВ ІСУСА ХРИСТА ОМИЛА ЦЮ ЛЮДИНУ РАНІШЕ ВІД ПОЖАДЛИВОСТІ, А ПОТІМ ВІД ЗЛА І ВІД ЗАЛИШКУ ЗЛОБИ**. Це все потрібно в собі бачити і осуджувати. Якщо не бачиш в собі гріхів, які живуть в тобі, то проси світло очам, щоб бачити свою гріховну природу і осуджувати себе за всі гріхи, які живуть в тобі: **«а хто ходить уночі, спотикається, бо нема світла з ним»** (Ін. 11:10). Якщо зла і пожадливості вже не буде в твоєму серці, тому що вони будуть в тобі переможені, то всі інші гріхи перемагати легше, з меншою затратою часу. Скільки часу потрібно для досягнення перемоги над гріхом залежить від міри віри людини і міри прикладеного труда, зусиль і невідступних молитов. Наприклад, деякі люди моляться два рази в день і вважають, що це правильно. А інші моляться не менше, ніж сім разів на добу, а то й частіше. Крім того, всередині в серці у них постійно йде моління Іншими Мовами, таким чином в таких людях молитви й моління течуть безперервною рікою без зупинки. Таким старанним трудом з часом буде досягнута мета досягнення. У цьому труді, краще отримувати контролююче Живе Слово від Бога, яке підтверджує, що перемога Христова вже відбулася в тій людині, яка трудиться над своїм вдосконаленням. А якщо до початку цього труда людина чимось осквернялась, то їй раніше потрібно обов'язково освятитися, і тільки тоді досягати в собі **ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ**. А якщо ти не будеш освячуватись і в думках будеш бажати гріха, то буде як з вимитою свинею, так як написано: **«Краще б їм не пізнати дороги правди, ніж, пізнавши, повернутися назад від переданої їм святої заповіді. Але з ними стається за правдивим прислів'ям: пес повертається до своєї блювотини, і: вимита свиня йде валятися в багно»** (2Пт. 2:21-22), як ще написано: **«Помисли плотські є смерть, а помисли духовні – життя і мир»** (Рим. 8:6). Якщо людина думає про щось гріховне, то так цим вона утверджує в собі смерть. Навіть людина вже хрещена Духом Святим, отримавши від Бога зачаток Духа, повинна намагатися мислити тільки про Духовне, перебуваючи в постійних молитвах і моліннях, в почуттях любові, як написано: **«Любити Його всім серцем, і всім розумом, і всією душею, і всією силою, і любити ближнього, як самого себе, є більше за всі всеспалення і жертви»** (Мр. 12:33). Якщо ж не будеш боятися Бога і захочеш грішити, то в безпечності можеш знову грішити і так можеш померти смертю другою. Подібне трапилося з допотопними синами Божими, у них всі думки і помисли серця їхнього були тільки зло повсякчасно, так вони наблизили до себе Потоп і загинули. Якщо ти полюбиш Господа і приготуєш місце для Нього, щоб Він оселився в тобі, в твоєму серці, тоді виповниться те, що написано: **«Бо ви храм Бога Живого, як сказав Бог: оселюся в них і буду ходити в них, і буду їхнім Богом, і вони будуть Моїм народом»** (2Кор. 6:16). В такому стані чи є час для будь-якого осквернення? Адже кожній людині необхідно досягати повного освячення. Щоб гідно жити в Царстві Небесному зі Святим Богом, треба кожному з нас освятитися, і цього можна досягти. Сприймати це треба не як пропозицію, а як подаровану Богом єдину можливість не загинути, але повнотою освятитися і жити святим життям і постійно очищати свою душу, щоб спастися від пекла. Спасатися треба так, як написано: **«Послушанням Істині через Духа очистивши душі ваші»** (1Пт. 1:22). За Писанням дізнаємося, як важливо освячуватися. В повну міру святості освятитися стало можливим тільки через Святу Кров Ісуса Христа, пролиту на Голгофському Хресті. Тільки **ТІ, ЩО МАЮТЬ БОЖИЙ МИР, ХРЕЩЕНІ ДУХОМ СВЯТИМ, ЗІ ЗНАМЕННЯМ ГОВОРІННЯ**

ІНШИМИ МОВАМИ, кому відкрита Воля Божа, можуть освятитися повнотою так, як написано: **«Сам же Бог миру хай освятить вас у всій повноті, і ваш дух і душа і тіло у всій цілості хай збережеться непорочно на пришествя Господа нашого Ісуса Христа».** *ЧЕРЕЗ ВЕЛИКИЙ* труд буде досягнуте освячення духа, душі і тіла для Божої Вічної Слави і для нашого спасіння, і буде досягнуте *УСИНОВЛЕННЯ* (1Сол. 5:23; Ін. 8:1-31-32-59). Що ж означає освячення? Освячуються тільки покірні Богові: **«Бо воля Божа є святість ваша... Бо покликав нас Бог не до нечистоти, а до святості. Отже, непокірливий непокірний не людині, а Богові, Котрий і дав нам Духа Свого Святого»** (Ін. 16:13), Духа Утішителя, Духа Істини, Який наставляє нас на всяку Істину і майбутнє звіщає нам. І вчить нас, як освячуватися (1Сол. 4:3, 7-8). Тому для нас дуже важливо бути уважними до настанов Духа Святого, щоб коритися Йому в усьому. Ми не повинні ображати Духа Святого нашими гріховними діями, щоб не уподібнитися допотопним жителям землі, які зневажали Духа Божого і за це загинули. Відразу, після хрещення Духом Святим, серце кожної віруючої людини наповнює Бог радістю спасіння. Але людина, що звикла жити, як доведеться, називаючись віруючою, знову легко може грішити роздратуванням або гріховними словами, і Дух Святий в ній ображений за це, або ще за щось гріховне. Тому в серці тієї людини поселяється скорбота, яка така стійка, що не завжди перемагається навіть тривалими багатоденними посиленними молитвами. Недосвідчені люди про скорботу, яка часом з'являється в серці віруючого, помилково говорять, що нібито радість на початку шляху (увірування) буває у багатьох, але вона тимчасова, вона скороминуча; і життя у багатьох проходить з тягарем на серці. Ні, це зовсім не так, це неправда заблукалих дюдей. Радість, подарована Богом при Хрещенні Духом Святим – **ЦЕ РАДІСТЬ СПАСІННЯ**. Ця радість подарована кожному хрещеному Духом Святим назавжди. Але як тільки в серці з'явилася скорбота, значить ця людина в чомусь стала винною перед Богом. Для того, щоб скорбота вийшла з серця, їй потрібно зупинитися і постаратися знайти і осудити ту провину гріха, так, як написано: **«Так говорить Господь: зупиніться на дорогах ваших і розгляньте, і спитайте про давні стежки, де то добра дорога, то нею ідіть, і знайдете спокій душам вашим»** (Єр. 6:16). А потім потрібно багато молитися молитвою вголос Іншими Мовами і молінням думкою в середині свого серця також Іншими Мовами, при цьому маючи конкретну ціль молитви, щоб Бог простив всяку провину гріха, навіть поки що не відому. Якщо та людина усвідомить цю провину гріха і набере потрібну міру молитов за її прощення, то Бог простить той гріх і тоді повернеться в її серце **РАДІСТЬ СПАСІННЯ**. Якщо ж скорбота і тіснота в душі залишається далі, значить в тій людині немає в потрібну міру усвідомлення гріха, і вона не осуджує себе за це, тому продовжує перебувати в скорботі. Якщо є скорбота і тягар, які відчуваються в серці винної людини, – то це в такий спосіб Дух Святий врозумляє людину, щоб знала свою провину і звільнялась від тягара. Це дуже хороший **КОНТРОЛЕР, ЯКИЙ ЗДІЙСНЮЄ ПОСТІЙНИЙ КОНТРОЛЬ ЖИТТЯ ЛЮДИНИ, ХРЕЩЕНОЇ ДУХОМ СВЯТИМ, ЯК НАПИСАНО: «І вуха твої будуть чути Слово, що говорить позаду тебе: Ось шлях ідіть Ним, якби ви ухилилися праворуч і якби ви ухилилися ліворуч»** (Іс. 30:21). Цей Контроль буде жити постійно в кожній людині, слухняній Духу Святому, так ця людина досягне Божої Вічності і дійде до **ВОРІТ РАЮ ТА УВІЙДЕ У ВОРОТА РАЮ**. Дуже добре тій людині, в якій постійно присутній цей Божий Контроль і вона, розуміючи цю таємницю, завжди поспішає покаятися за допущене нею порушення волі Божої після того, як вона відчула у своєму серці тягар, що з'явився на серці. Якщо духовний стан людини постійно змінюється: то тягар, то радість, значить людина йде, подібно до того, коли йдуть дві ноги тої людини, вони постійно в русі. То права нога рухається вперед, то навпаки, попереду ліва. Прийде час, і таким чином **ДУХ СВЯТИЙ ДОВЕДЕ ЦЮ ЛЮДИНУ В ЖИТТЯ ВІЧНЕ І ВОНА СПАСЕТЬСЯ**. **«Послушанням Істині через Духа очистивши душі ваші для нелицемірного братолюбства, постійно любіть один одного від чистого серця»** (1Пт. 1:22). Іншого **ШЛЯХУ** спасіння душі, крім як через Духа Святого очищати душу, Писання не пропонує. Це так вірні Божі люди через Духа Святого очищають душі свої. Тягар ніколи не повинен бути в віруючій людині, він тільки може з'являтися короткочасно і то на той час,

поки будеш виправляти свою неправоту. Неправота, як вина гріха, знімається Богом через посилені молитви (знімається вона, як прощення провини), тоді серце знову наповнюється радістю в Дусі Святому. А таке поняття, як щось смачненьке поїсти або попити, або чимось цікавим зайнятися для підняття тону життя, для підняття настрою – це самообман. Людина, яка боїться Бога і не допускає образи Духа Святого, без всякого підняття настрою, завжди радіє у Святому Дусі, бо живе правильним життям, зберігаючи себе по Слову Божому, так як написано: «...не ображайте Святого Духа Божого, Яким покладено на вас печать в день викуплення...» (Єф. 4:1-30-32). А якщо не докладати зусиль, щоб завжди радіти в Дусі Святому, то можеш спізнитися, навіть навечно. Тому що час життя, проведений в стані ображеного Духа Святого – це марно витрачений час. Написано так: «То наскільки більш тяжкої кари, думаєте, підпадає той, хто зневажає Сина Божого і не шанує як святиню Кров Завіту, Якою освячений, і Духа благодаті ображає?» (Євр. 10:29). Навчившись постійно жити під контролем Духа Святого, ми будемо завжди йти *ШЛЯХОМ БОЖИМ, ШЛЯХОМ МИРУ ЛЮБОВІ*, не ухиляючись ні вправо, ні вліво. Так, під контролем Духа Святого, проходить життєвий шлях людини, де б не довелося бути, людина буде контролювати себе так, що навіть мислити буде правильно. Дух Святий даний нам для того, щоб ми не заблукали, але всі були навчені Богом. Але на землі є багато релігій, тому що багато хто йде древнім шляхом і ходять не за порадою Духа Божого, а зневажаючи Духа Божого, хоч Бог направляє людство на *ШЛЯХ ЖИТТЯ* і в наш час, як і в той древній час: «І сказав Господь (Бог): не вічно Духу Моєму бути у зневажанні людьми, тому що вони плоть» (Бут. 6:3). Віруючі люди освячуються для того, щоб зрости «в мужа досконалого, в міру зросту повноти Христової» (Єф. 4:13), щоб увійти в Новий Єрусалим (Одр. 21:1-27) і гідно пройти в Місто воротами, де не буде нічого проклятого, того, що додалося всім людям через непослух Богові першої людини, тобто через послухання її древньому змію. Освячення людського духу для всіх обов'язкове, всім необхідно бути навченим Духом Святим і досягти того, щоб людина стала такою, якою була створена – без гріха, без гріховних почуттів, в яких і тепер всі народжуються (Лк. 14:26; Рим. 5:12).

ЗВІЛЬНИТИСЬ ВІД ДІЮЧОГО ПРОКЛЯТТЯ НА ЗЕМЛІ МОЖЛИВО

Святий Апостол Петро є *КАМІНЬ* і на цьому камені збудована Церква Христова, і сили аду не переможуть її. Апостол Петро в своєму святому посланні написав так: «**Очі у них сповнені блудодіяння і безперестанного гріха, вони зваблюють душі неутверджені; серце їхнє привчене до користоловства; це – сини прокляття**» (2Пт. 2:14). Подумати тільки. Юнак ще не встиг повністю подорослішати, а вже він росте сином прокляття, бо в ньому сформувалося жадання до протилежної статі. Цей гріх ніхто не засуджує, тому що це жадання є у всіх здорових людей і з ним жити – ніби правильно. Давай розсудимо: чи правильно залишатися в таких почуттях смерті? Їх потрібно перемогти, якщо бажати увійти в Царство Небесне. У Книзі Одкровення 22:1-7 і 22:3 написано, що там вже *НЕ БУДЕ НІЧОГО ПРОКЛЯТОГО*, починаючи з того прокляття, що привнесли допотопні люди самі в своє життя, і це утверджують у собі сучасні люди. Адже не потрібно, щоб трапилась окрема подія, щоб накликати прокляття. Достатньо того, щоб в людині пробуджувались ці почуття: коли очі наповнені блудодіянням та безперестанним гріхом, і якщо людина їх схвалює у своєму серці. Як страшно залишатися синами прокляття. Добре, що Ісус зробив можливим перемогти всі ці гріховні почуття вірою в силу Його Святої Крові, і тому є можливість не загинути в проклятті, яке проявляється в кожній людині. Прокляття прийшло на землю за гріхи первозданих людей, коли в них з'явилось жадання. Але як знімається це прокляття, пожадливість і жадання до протилежної статі? – *ТІЛЬКИ СВЯТА КРОВ ІСУСА ХРИСТА* може омийти совість і серце людини, яка осуджує свої гріхи і багаторазово молиться, кається і просить, щоб Ісус Христос простив і звільнив її від прокляття. Тільки таким шляхом посиленого досягнення *ПЕРЕМОГИ ІСУСА ХРИСТА У САМОМУ СОБІ МОЖНА*

ПЕРЕСТАТИ БУТИ сином прокляття. Щоб було зняте з людини прокляття, потрібен посередник, на якому немає прокляття. Кров Ісуса Христа Сина Божого змиє всяке прокляття, як і всякий гріх, якщо будемо його осуджувати і будемо цього постійно благати у Отця Небесного. Спасіння від всього проклятого дав людству Бог через Ісуса Христа, Який став жертвою викуплення за гріхи людей, як написано: **«Це ті, котрі не осквернилися з жінками, бо вони дівственники; це ті, котрі йдуть услід за Агнцем, куди б Він не пішов. Вони викуплені з-поміж людей, як первенці Богові і Агнцеві»** (Одкр. 14:4). Написано: **«ПРОКЛЯТИЙ УСЯКИЙ, ХТО ВИСИТЬ НА ДЕРЕВІ»** (Гал. 3:13). **ІСУС СТАВ ТИМ, ХТО ВИСИТЬ НА ДЕРЕВІ, ЗАРАДИ ТОГО, ЩОБ ТАК ЙОМУ БЕЗГРІШНОМУ ВЗЯТИ НА СЕБЕ ГРІХ СВІТУ І ВСЯКЕ ПРОКЛЯТТЯ.** Так Ісус став Жертвою Викуплення за гріх і за всяке прокляття на землі. Хто прийде до Ісуса в молитві з покаєнням, сповідуючи певний свій гріх, **ІСУС ПРОСТИТЬ ЦЕЙ ГРІХ І ОМИЄ ЦЕЙ ГРІХ СВОЄЮ ПРЕЧИСТОЮ СВЯТОЮ КРОВ'Ю, ЯК ВСЯКИЙ ГРІХ, ТАК І ВСЯКЕ ПРОКЛЯТТЯ.** Щоб Бог зняв прокляття, потрібно молитися за це окремими молитвами. Якщо Бог почує наші молитви, то виповниться те, що написано в Одкровенні: **«І нічого вже не буде проклятого; але престол Бога і Агнця буде в ньому, а раби Його будуть служити Йому»** (Одкр. 22:3). Людина, розуміючи складність свого становища і важливість того, що прокляття може зняти тільки Бог через Ісуса Христа, повинна докладати зусилля в молитвах і моліннях так, щоб воно вже сьогодні було знято Богом в ім'я Ісуса Христа, Сина Божого. Не зняте прокляття приносить плід смерті. Бійся того, щоб залишитися в категорії проклятих, як написано: **«Тоді скаже цар тим, які праворуч Нього: прийдіть, благословенні Отця Мого, наслідуйте царство, уготоване вам від створення світу: бо голодний був Я, і ви дали Мені їсти; спраглий був, і ви напоїли Мене; був подорожнім, і ви прийняли Мене, був нагим, і ви одягнули Мене; був недужим, і ви відвідали Мене; у в'язниці був, і ви прийшли до Мене. Тоді праведники скажуть Йому у відповідь: Господи! Коли ми бачили Тебе голодним і нагодували? або спраглим і напоїли? коли ми бачили Тебе подорожнім, і прийняли? або нагим, і одягли? коли ми бачили Тебе недужим або у в'язниці, і прийшли до Тебе? І Цар скаже їм у відповідь: істинно кажу вам: оскільки ви зробили це одному з цих братів Моїх менших, то зробили Мені. Тоді скаже й тим, які ліворуч Нього: ідіть від Мене, прокляті, у вогонь вічний, уготований дияволу і ангелам його: Бо голодний був Я, і ви не дали Мені їсти; спраглий був, і ви не напоїли Мене; був подорожнім, і не прийняли Мене; був нагим, і не одягли Мене; недужим і у в'язниці, і не відвідали Мене. Тоді і вони скажуть Йому у відповідь: Господи! коли ми бачили Тебе голодним, або спраглим, або подорожнім, або нагим, або недужим, або у в'язниці, і не послужили Тобі? Тоді скаже їм у відповідь: істинно кажу вам: так як ви не зробили цього одному з менших цих, то не зробили Мені. І підуть ці на вічні муки, а праведники в Життя Вічне»** (Мт. 25:34-46). З вище написаного зрозуміло, що за, здавалося б, невеликі гріхи можна потрапити в муку вічну, якщо не намагатися жити за Писанням. Так мало потрібно провини, щоб втратити вічне спасіння. Якщо одному з нужденних віруючих не дали потрібного, коли він був голодним, або спраглим, або мандрівником, чи нагим, чи недужим, чи у в'язниці, то значить не послужили Ісусу, за це підуть люди в муку вічну. Якщо за таке, на перший погляд, невелике порушення, а саме за те, що не були ті люди милостивими до нужденних віруючих людей, потраплять вони в муку вічну, то що буде зі злими грішниками, які свідомо чинять беззаконня та зло. Якщо тільки за те, що були немилостиві, вони вже є **ПРОКЛЯТІ**, то що буде з тими людьми, які свідомо грішать і роблять гріхи гідні прокляття, якими грішили ще допотопні люди. Слід звернути увагу на те, що люди, у яких очі сповнені блудодіяння і безперестанного гріха, лише тільки за гріховні почуття названі Апостолом Петром синами прокляття. Будьте обережні і не грішіть, бо написано: **«Чи не знаєте, що неправедні Царства Божого не успадкують? Не обманюйтесь: ні блудники, ні ідолослужителі, ні перелюбники, ні малакії, ні мужоложники, ні злодії, ні лихварі, ні п'яниці, ні лихословці, ні крадії – Царства Божого не успадкують»** (1Кор. 6:9-10). В Святому Письмі написано, від чого треба спасатися: **«Діла плотські відомі: це – перелюб, блуд, нечистота,**

непотрібство, ідолослужіння, чародійство, ворожнеча, чвари, заздрість, гнів, розбрат, незгоди (спокуси), ересі, ненависть, вбивства, пияцтво, безчинство і тому подібне. **Попереджаю вас, як і раніше попереджав, що ті, хто так роблять, Царства Божого не успадкують»** (Гал. 5:19-21). Якщо ці люди не успадкують благословенного Царства Божого за таку провину гріха, значить вони не обрали благословіння, як написано: **«...полюбив прокляття, – тож вони зійдуть на нього. Не бажав благословіння, – тож воно і віддалиться від нього»** (Пс. 108:17). Значить можуть стати проклятими всі ті, хто не полюбив благословіння. Тому дбай про свою душу і роби так, як написано, щоб успадкувати благословіння Боже: **«Якщо ж ви водитесь Духом, то ви не під законом... Плід же Духа є: любов, радість, мир, довготерпіння, благість, милосердя, віра, лагідність, стриманість. На таких нема закону. Але ті, котрі Христові, плоть свою розп'яли з пристрастями й похотями. Якщо ми живемо Духом, то за Духом повинні й діяти»** (Гал. 5:18, 22-25). Так діючи, будемо благословенними і будемо вічно жити в Божій Вічності.

А чи можливо таке: щоб жити за плоттю, і щоб в той же час в нас жив Бог і ходив в нас? – Такого не може бути, або ми будемо жити без розваг, або Бог не буде в нас жити. Щоб не загинути, необхідно, як вже нагадувалося, стати нам синами Божими. Тому що, як тільки не стало в допотопному світі синів Божих, перший світ загинув. Тому давайте будемо прикладати зусилля і ставати *СИНАМИ БОЖИМИ*, щоб не загинути. Всі повинні знати, чи в правильних почуттях проходить їхнє життя, чи перемогли вони все прокляття, все жадання, які діють у всіх людях землі так само, як стали діяти в Адамові і Єві з часу гріхопадіння. До гріхопадіння у них ще нічого не було того, що від смерті, від диявола, тоді в них ще не було гріха і в серці їх не було свідомості гріха. Кожному необхідно відокремити в собі все гріховне, що є діюча смерть: все зло і все те, що прийшло до Адама і Єви і передано всім людям від стародавнього змія; треба засуджувати це, зненавидіти все це до прикrostі і вимолювати *ХРИСТОВУ ПЕРЕМОГУ* над всяким гріхом. Якщо ж не досягнеш того, щоб зненавидіти себе і всі свої гріхи, то не будеш йти Божим Шляхом, а залишишся звичайним жителем землі. Треба боротися і перемогти все те, що пошкодило людську природу, дану Богом на самому початку, при створенні, а потім вирішувати, чи угодно Богові, щоб ти одружився і хто буде твоєю жінкою. У кожну людину разом з пожадливістю увійшов не Божий характер, а характер смерті і те, що називається природою людини. Тому і сьогодні у багатьох людей Дух Божий, Дух Святий зневажається. Деякі люди навіть і не ревнують про *ХРЕЩЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ З ГОВОРІННЯМ ІНШИМИ МОВАМИ*. І залишаються такі люди з властивостями Адама, який згрішив. З тих пір, як Адам згрішив, все змінилося в погану сторону. У Божому плані не було того, щоб Божу природу, дану людині Богом, змішувати з гріхом, з природою смерті і прокляття, і з набутими гріховними властивостями, такими як зло в серці людини, жадання до протилежної статі і т. д. Гріхи, яких людина не робила, а тільки не проти була зробити, вони проявляються в думках, в побажаннях людини як гріховні почуття. Гріховні почуття не самоконтрольовані, для гріховних почуттів, які живуть в кожній людині, потрібен особливий Божий закон, закон для гріховних почуттів у серці, який може бути подарований Богом, як внутрішній закон совісті. Як написано: **«Тверда страва властива досконалим, у яких почуття навиком привчені розрізняти добро і зло»** (Євр. 5:14). У першому посланні до Тимофія 1:9 написано, що закон даний для грішників. Для святих закон не написаний на папері, в перемагаючій людині діє Живий Закон. Цей Закон вже є в серці і в думках істинно віруючих людей: **«Ось завіт, який заповідаю їм після тих днів, говорить Господь: вкладу закони Мої в серця їхні, і в думках їхніх напишу їх»** (Євр. 10:16). У першому посланні Святого Апостола Іоанна 5:18 написано, що **народжений від Бога не грішить і лукавий не торкається до нього**. Це буде досягнуто кожним з нас тоді, коли ми будемо посилено досягати молитвою того стану, щоб в нас не було нічого того, що додано гріхом і смертю в людську природу. В такому стані вже немає і не буде в людині духовної смерті, відповідно не буде ніякої спокуси дияволом нестриманістю і лукавий вже не буде торкатися до такої людини. Тому що та людина буде

жити в постійній *СИЛІ МИРУ ЛЮБОВІ БОЖОЇ В СВІТЛІ ДНЯ*. В Одкровенні Іоанна ми читаємо: **«ПЕРЕМОЖЕЦЬ** успадкує все, і буду йому Богом, і він буде Мені **СИНОМ**» (Одкр. 21:7). *ОСЬ ЯК ЧУДОВО! ОТОЖ ВИКОНУЙМО СЛОВО БОЖЕ, ТОДІ СТАНЕМО СИНАМИ БОЖИМИ І СТАНЕМО БЛАЖЕННИМИ*: **«Блаженні ті, котрі виконують заповіді Його, щоб мати їм право на Дерево Життя і увійти в місто воротами»** (Одкр. 22:14). Ті, хто додержуються заповідей Божих – це *ПЕРЕМАГАЮЧИ*, тим самим вони набувають право вкушати їм від Дерева Життя, яке посеред Раю Божого. Від них, після досягнення ними *ПЕРЕМОГИ ХРИСТОВОЇ*, вже не треба охороняти Дерево Життя, вони мають право вкушати від нього, вони живуть вічно, тому що в них немає гріха. **«Ми знаємо, що всякий, народжений від Бога, не грішить, але народжений від Бога береже себе, і лукавий не торкається до нього»** (1Ін. 5:18). Весь цей труд здійснюється для того, щоб увійти в Рай, щоб не загинути в пеклі. Апостол Павло про те, що йому було відомо, написав так: **«Знаю чоловіка у Христі, який чотирнадцять років тому (чи в тілі – не знаю, чи без тіла – не знаю: Бог відає) узятий був до третього неба. І знаю про такого чоловіка (тільки не знаю – в тілі, чи без тіла: Бог відає), що він був взятий в Рай і чув невимовні слова, яких людині не можна переказати»** (2Кор. 12:3-4). Значить Рай знаходиться зараз в такому місці, куди можуть потрапити лише ті, які взяті від землі. Тож всі роздуми про розташування Едемського Саду не за Писанням – це вигадки людей. Будемо ж докладати всіх зусиль, щоб, досліджуючи Писання, пізнати Істину, пізнати Ісуса Христа і Силу Воскресіння Його і увійти в Життя Вічне.

ДО ПОТОПУ ЛЮДИ БАГАТОРАЗОВ ЗНЕВАЖАЛИ ДУХА БОЖОГО

До Потопу сини Божі перестали бути слухняними Духу Божому і ходили за волею своєї плоті, хоча повинні були бути слухняними у всьому Духу Божому, так як написано в посланні до Римлян 8:14: **«Бо всі, що Духом Божим ведені, є сини Божі»**. З ними все сталося не так, як повинно було бути. Плоть в них стала діяти всупереч тому, як було правильно. Тому: **«...сказав Господь: не вічно Духу Моєму бути в зневажанні людьми, тому що вони плоть...»** (Бут. 6:3). Вони ***ЗНЕВАЖАЛИ ДУХА БОЖОГО НЕ ОДИН РАЗ, ЯК ВИПАДОК, А БАГАТОРАЗОВО***. Як уже нагадувалося, це все відбувалося, тому що вони плоть; значить, якби не були вони плотськими, а були слухняними Духу Божому і були Духовними, тоді не загинули б у водах Потопу. **«Отже, браття, ми не боржники плоті, щоб жити за плоттю; бо, коли живете за плоттю, то помрете, а коли Духом умертвляєте діла плотські, то живі будете»** (Рим. 8:12-13).

Читаємо в Біблії в Книзі Буття: **«І побачив Господь (Бог), що велике розбещення людей на землі, і що всі їх думки і помисли серця їх були злом повсякденно; і розкався Господь, що створив людину на землі, і засмутився у серці Своєму. І сказав Господь: знищу з лиця землі людей, яких Я створив, від людини до худоби, і плазунів і птахів небесних знищу, бо Я розкався, що створив їх»** (Бут. 6:5-7). **«І сказав (Господь) Бог Ною: кінець усякій плоті прийшов перед лицем Моїм, тому що земля наповнилася від них злодіяннями; і ось, Я знищу їх з землі»** (Бут. 6:13). **«Коли люди почали примножуватися на землі, і народилися у них дочки, тоді сини Божі побачили дочок людських, що вони красиві, і брали [їх] собі за жінок, яку хто обрав. І сказав Господь (Бог): не вічно Духу Моєму бути в зневажанні людьми; тому що вони плоть»** (Бут. 6:1-3). Сини Божі вже в той час стали розбещеними. Смерть стала діяти в них так, що вони жили в дуже великому розбещенні, замість того, щоб жити в свободі і бути слухняними Духу Божому, адже **«де Дух Господній, там свобода»** (2Кор. 3:17). Сини Божі стали настільки злими, що думки їхні і помисли їхні були зло повсякчас. Вони стали з пожадливістю дивитися на дочок людських і бачили, що вони красиві (все це теж було злом і прокляттям) і брали їх собі за жінок, яких вибирали не по Волі Божій. І наповнилась земля злодіяннями тих людей, що жили на землі в той час перед Божим лицем, і за це навів на них Господь Потоп

водний. Потопу могло б і не бути, якби сини Божі не захопились красою людських дочок і не вибирали собі жінок за поглядом очей своїх, а брали їх собі з волі Духа Божого. Потрібно було їм не зневажати Духа Божого, а шукати в першу чергу поради від Духа Божого, не дивитися зовсім на красу жінок за вподобою своєю, а, перебуваючи в нейтральному положенні своїх почуттів, повинні були дізнатися, як їм у цьому питанні діяти: **«Отже, не будьте нерозсудливі, а пізнавайте, що є воля Божа»** (Єф. 5:17). Якщо вони вирішували одружитися, то треба було, щоб Бог, з милості Своєї, відкрив, кого їм брати собі за жінок. Але Дух Божий настільки нічого не значив для них, що став у зневажанні у тих людей. Вони перестали бути веденими Духом Божим. Хоча всі сини Божі знали про те, що обов'язково потрібно пізнавати Волю Божу щодо їх одруження, однак вони вибирали собі жінок, як самі хотіли вибрати. Вони порушили існуючі тоді правила для синів Божих, і вони за це загинули. Серед сучасних людей теж є неуки, що вчать перекручено, переконуючи людей, що не потрібно їм умирати земні члени свої, як написано: **«Отже, умиртвіть земні члени ваші: блуд, нечистоту, пристрасть, злу похоть і користолоубство, що є ідолослужіння, за які гнів Божий йде на синів противлення»** (Кол. 3:5-6), не руйнувати діла диявола, через заздрість якого гріх увійшов у світ, а навпаки – бути рабами нестриманості і сатани, який спокушає захоплених пожадливістю і зваблених своєю похоттю. Тому і написано, як вище згадувалося: **«Не обманюйтесь: Бог зневаженим не буває. Що посіє людина, те й пожне. Хто сіє в плоть свою, від плоті пожне тління, а хто сіє в Дух, від Духа пожне Життя Вічне»** (Гал. 6:7-8). Тому: **«Сійте собі у правду, і пожнете милість; розорюйте у себе новину, бо час – знайти Господа...»** (Ос. 10:12). **«Бо коли б ми судили самі себе, то не були б судимі»** (1Кор. 11:31).

Коли Бог створював Адама, а потім Єву, то створював гарне їхнє майбутнє, як написано: **«І побачив Бог усе, що Він створив, і ось, добре воно. І був вечір, і був ранок: день шостий»** (Бут. 1:31). Але Адам зруйнував своє благословіння, і не тільки своє, а й нас зробив грішними від самого народження: **«Тому, як через одного чоловіка гріх увійшов у світ, і з гріхом смерть, так і смерть перейшла на всіх людей, бо в ньому всі согрешили»** (Рим. 5:12). Після гріхопадіння Адам і Єва вже не були більше в тому благословінні Божому, яке Бог дав їм при їх створенні. Благословіння вони втратили, порушивши заповідь Божу. Бог благословляв їх тоді, коли в них ще не було гріховного початку. Тільки Ісус Христос виправив цю духовну катастрофу, яку заподіяв людству Адам. Після гріхопадіння вони стали плотськими людьми, які жили на проклятій Богом землі. Навіть Боже благословіння Ноя не скасувало наслідків гріхопадіння Адама і не позбавило людей від царюючої в них духовної смерті, не позбавило нащадків Адама і Єви від гріховного початку, від жадання і зла, яке вони успадкували. Все стало так, що благословіння потрібно полюбити так, щоб воно прийшло до тебе від Бога за щось хороше, видатне. Як, наприклад, Єнох ходив перед Богом і став зразком покаяння для усіх родів, він за свою вірність Богові Живим був взятий на небо; Авраам, через якого отримав можливість бути благословеним по вірі в ім'я Ісуса Христа весь світ, – це особливе благословіння, яке отримав Авраам, може переходити до інших людей, навіть до нас. І євреї знову повернуться в благословіння тоді, коли збудеться все наперед сказане про них Богом, як написано: **«А на дім Давида і на жителів Єрусалима виллю Дух благодаті і розчулення, і вони будуть дивитися на Нього, Якого прокололи, і будуть ридати за Ним, як ридають за єдинородним сином, і уболівати, як уболівають за первістком»** (Зах. 12:10). Про інших праведників написано так: **«Адже і освячуючий і освячувані, всі – від Єдиного; тому Він не соромиться називати їх братами, кажучи: сповіщу ім'я Твоє братам Моїм, посеред церкви оспіваю тебе. І ще: Я буду надіятись на Нього. І ще: ось Я і діти, котрих дав Мені Бог. А як діти причетні плоті і крові, то і Він також прийняв теж саме, щоб смертю позбавити сили того, хто має державу смерті, тобто диявола»** (Євр. 2:11-14). Ніхто не міг звільнити людину від рабства гріха, тільки Ісус Христос це зробив абсолютно досконало. Він на Голгофському Хресті зміг **«смертю позбавити сили того, хто має державу смерті, тобто диявола, і визволити тих, котрі страхом смерті все**

життя трималися в рабстві» (Євр. 2:14-15). Ісус проповідував полоненим визволення від рабства, як пророкував про Нього пророк Ісаї, кажучи: **«Я, Господь, прикликав Тебе у Правду, і буду тримати Тебе за руку й оберігати Тебе, і поставлю Тебе у завіт для народу, у Світло для язичників, щоб відкрити очі сліпих, щоб в'язнів вивести з ув'язнення і тих, хто сидить у пітьмі, – з темниць. Я Господь, це – Моє ім'я, і не дам Слави Моєї іншому і хвали Моєї ідолам»** (Іс. 42:6-8). Як приємно усвідомлювати, що Ісус розірвав пута смерті назавжди, тепер доступна **ДЛЯ НАС ХРИСТОВА ПЕРЕМОГА В ІМ'Я ІСУСА ХРИСТА, ТОБТО НАМ Є МОЖЛИВІСТЬ СТАТИ ПЕРЕМАГАЮЧИМИ. СТАРОЗАВІТНІ** праведники, які через все своє життя утримувалися від гріха і були в страху, щоб не згрішити, такої можливості в той час не мали, вона з'явилася тільки у послідовників Христових. Однак є загроза не досягнувши **ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ** залишитися проклятими. Про це в Євангелії написано так: **«Тоді скаже й тим, які ліворуч Нього: ідіть від Мене, прокляті, у вогонь вічний, уготований дияволу і ангелам його»** (Мт. 25:41). Якщо прокляття за вчинені гріхи стосується тільки тих, хто вчинив їх, то прокляття передане Адамом діє абсолютно в кожній людині і приносить плід смерті через гріх Адама.

ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ГРІХІВ, ЯКІ ЖИВУТЬ В НАС

У посланні до Єфесян написано: **«І вас, мертвих через злочини і гріхи ваші, в яких ви колись жили за звичаями світу цього, з волі князя піднебесного, духа, діючого тепер в синах противлення, між якими і ми всі жили колись за нашими плотськими похотями, виконуючи бажання плоті й помислів, та були за природою дітьми гніву, як і інші...»** (Єф. 2:1-3). Важливо кожній людині, яка ще не покалася, покайтесь в своїх гріхах і прикладати зусилля в молитвах і моліннях, щоб отримати від Отця Небесного прощення гріхів і хрещення **ДУХОМ СВЯТИМ ЗІ ЗНАМЕННЯМ ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ**. А потім, коли Бог хрестить Духом Святим, потрібно постійно благодіяти Бога, щоб **КРОВ ІСУСА ХРИСТА** омила серце того, хто прагне спастись від гріхів, які живуть в ньому і в його почуттях, що передані від Адама і Єви у спадок як побажання плоті і помислів. І так поступово освячуватися і ставати святим. Якщо ти постійно хочеш контролювати себе в думках і почуттях і докладаєш зусилля в молитвах, щоб удосконалювати себе для того, щоб увійти в Божу Вічність, то ти навчишся, як освячувати твої дух, душу і тіло, і як досягати **УСИНОВЛЕННЯ І ВИКУПЛЕННЯ** тіла твого, як написано: **«...не тільки [вони – Ангели], а й ми самі, що маємо зачаток Духа, ми самі в собі стогнемо, очікуючи усиновлення, викуплення тіла нашого»** (Рим. 8:23). До досягнення **УСИНОВЛЕННЯ** ти ще залишаєшся рабом гріха (Ін. 8:35). Мені невідомо, чи ти отримав Духовне хрещення, чи не отримав, але пишу в надії, що отримаєш. Тому, отримавши від Бога зачаток Духа Святого, обов'язково потрібно зростати в мужа досконалого, в міру повноти Христової через посилені молитви і моління. По-іншому буде самообман. Так що в Царство Небесне шумним натовпом не входять, а входять в нього небагато багатьма скорботами. Ось чому Апостол Павло сказав так: **«Для всіх я став усім, щоб спасти хоч деяких»** (1Кор. 9:22). Щоб гідно зустрітися з Богом, необхідно приготувати себе і стати **ПЕРЕМАГАЮЧИМ І РЕАЛЬНО СПАСЕННИМ**, але не таким «спасенним», як говориться в придуманих релігійних міфах, а таким **ОСВЯЧЕНИМ І СПАСЕННИМ**, як написано: **«Отже, улюблені мої, як ви завжди були слухняні, не тільки в присутності моїй, але значно більше тепер, під час моєї відсутності, зі страхом і трепетом звершуйте своє спасіння»** (Флп. 2:12). Істинно віруюча людина постійно благає Бога, щоб Він дав повне звільнення від гріховної залежності, тому невпинно молиться і словами і думками, щоб Бог дав їй перемогу і звільнення від рабства гріха. Ісус проповідував в'язням, що в'язниця відчинена і всі можуть виходити на свободу. Треба поспішати і нам вийти з гріховної в'язниці, щоб не залишитися вічними рабами гріха, як написано: **«Але якщо раб скаже: люблю господаря мого, дружину мою і дітей моїх, не піду на волю, – то нехай господар його приведе його перед богами (перед суддями) і**

поставить його до дверей, або до одвірка, і проколе йому господар його вухо шилом, і він залишиться рабом його повік» (Вих.21:5-6). Пророк Ісаї за Ісуса пророкував так: «Дух Господа Бога на Мені, бо Господь помазав Мене благовістити убогим, послав Мене зціляти скрушеним серцем, проповідувати полоненим визволення і в'язням відкриття в'язниці» (Іс. 61:1). Чому Ісусові потрібно було проповідувати полоненим визволення, а в'язням відчуження в'язниці? Тому, що в'язні не знали, що вони в'язні від самого їх народження, що вони народилися в неволі в'язнями вічної ночі. Але, як вище зазначалося: **«Коли ж ходимо в світлі, подібно до того, як Він у світлі, то маємо єднання один з одним, і Кров Ісуса Христа, Сина Його, очищає нас від усякого гріха»**; тут хотілося б відзначити, що **Кров'ю Ісуса Христа, Сина Божого**, ми не тільки отримуємо прощення гріхів, але й по вірі отримуємо **ОЧИЩЕННЯ** нас і совісті нашої, і тіла нашого від гріхів, що живуть в нас, і від полону всякого гріха. Коли в людині гріх переможений, вона вже не може грішити, в ній немає гріха, який живе в ній, вона стала мертвою для гріха і більше в ній зовсім не діє прокляття, бо в ній немає нічого проклятого. Так є тільки в **ПЕРЕМОЖЦЯХ ХРИСТОВИХ** (Ін. 1:7; Євр. 9:14). **«Бо якщо кров телят і козлів та попел телиці через окроплення освячує осквернених, щоб чисте було тіло, то тим більше Кров Христа, Котрий Духом Святим приніс Себе непорочного Богові, очистить совість нашу від мертвих діл для служіння Богові Живому і Істинному! І тому Він є ходатай нового завіту, щоб внаслідок смерті Його, яка сталася для викуплення від злочинів, заподіяних в першому завіті, ті, що покликані до вічного спадку, одержали обіцяне»** (Євр. 9:13-15). Таким чином, необхідно кожній людині досягати, щоб Кров Ісуса Христа омила нас від наших природних гріхів, які живуть в нашій совісті, в плоті і крові. Так всі бажаючі спастись повинні звершувати своє спасіння від гріхів, від своєї здатності грішити, тієї здатності, коли гріх тягне до себе. Це означає, що не тільки від вчинених гріхів, але і від тих, які живуть в нас і що проявляються в гріховних почуттях і побажаннях, і в схильності і бажанні грішити і приносити плід смерті. З цими гріхами ми всі народилися, не придбали їх, але це плоди смерті, що прийшли в людину з часів гріхопадіння, з тих часів, коли згрішив Адам. Якщо ми не переможемо ці гріхи, а привласнимо їх і будемо їх любити, то будемо за них відповідати у **ВІЧНОСТІ**. Всі вони повинні бути засуджені перед Богом, і ми повинні очиститися і освятитися від тих гріхів: **«Освячайте себе і будьте святими, бо Я Господь, Бог ваш, [святий]»** (Лев. 20:7). Треба вимолити перемогу, молячись довго, не один день, а може й багато днів. Треба благати Бога про перемогу над кожним гріхом окремо. І так здобувати від Бога **ПОВНУ ПЕРЕМОГУ** над усіма гріхами, молячись проти них і вимолюючи, щоб вони вже не приносили в нас плодів смерті. Для досягнення мети необхідно докладати все старання повсякчас. Богом виділяється час для кожної людини і в цей час потрібно вкласти, щоб очиститися і освятитися. Наприклад, якщо побачив в собі, що є заздрість або дратівливість, або гріховні бажання, то треба вимолити Христову **ПЕРЕМОГУ НАД УСІМА ЦИМИ ГРІХАМИ ПО ЧЕРЗІ, БЛАГАЮЧИ ПРО ПЕРЕМОГУ ДО ПОВНОГО ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД КОЖНОГО З НИХ, ПОЧИНАЮЧИ З ТИХ ГРІХІВ, ЧЕРЕЗ ЯКІ НАЙЧАСТІШЕ ПРИХОДИТЬ СПОКУСА**. Якщо мучить роздратування, треба зненавидіти його так, що зможеш проти нього перед Богом плакати і благати Бога постійно, як в молитвах, так і в моліннях, щоб Свята Кров Ісуса Христа омила тебе від конкретного гріха, який живе в тобі. При цьому часто хочеться постити так, що рік чи два в щоденній нужді пролітають скоро, і ти будеш бачити в собі потрохи зростаючу **ХРИСТОВУ ПЕРЕМОГУ**. Трудитися над собою треба постійно, досягаючи **ПОВНОЇ ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ** над своєю гріховною плоттю і над гріхами, які живуть в совісті. Досягати перемоги потрібно не зупиняючись. Без всякого сумніву, після цього досягнення вже такого поняття, як трохи розсердився або роздрядувався в людині вже немає. Вона вже досягла певної міри любові, або навіть досконалої любові. А любов не роздратовується. Так синам Адама можливо повернутися у втрачені почуття Раю. Але чи забажають вони цього? Щоб була ця мета, потрібна міцна віра. Отож, я не бажаю жити за плоттю, а бажаю зодягнутися в почуття Раю. В Євангелії написано: **«Отже, браття, ми не боржники плоті, щоб жити за плоттю; бо, коли живете за плоттю, то помрете, а**

коли Духом умертвляєте діла плотські, то живі будете. Бо всі, що Духом Божим ведені, є сини Божі» (Рим. 8:12-14).

Потрібно розуміти кожному, що якщо з великим трудом через Ісуса Христа ми не будемо досягати *ПОВНОЇ ПЕРЕМОГИ* над усіма гріхами, окремо над кожним з них, то є загроза залишитися такими, якими народилися за своєю природою, тобто плотськими, і *ТАК МОЖНА ЗАГИНУТИ У СВОЇХ ГРІХАХ. ТАК ЩО НЕ СЕРДЬТЕСЯ ОДИН НА ОДНОГО*, коли бачите гріх брата, а співчувайте один одному, тому що ворогові вдалося спокусити брата і зробити його винним. І *МОЛІТЬСЯ ЗА НЬОГО*, якщо можливо за нього молитися. Ісус показав приклад, молитви за тих, що розп'яли Його, кажучи: «**Отче! прости їм, бо не знають, що роблять**» (Лк. 23:34). Потрібно молитися один за одного і прощати один одному так, як написано: «**Коли хто бачить брата свого, який грішить гріхом не на смерть, то хай молиться, і Бог дасть йому життя, тобто тому, хто грішить гріхом не на смерть. Є гріх на смерть: не про те кажу, щоб він молився**» (1Ін. 5:16). Поки людина грішить, вона не має в собі життя, як і всі діти Адама, що не покалися. Треба поспішати і не зупинятися, досягаючи досконалої свободи, – це чудове заняття.

Значить, звичайний людський стан – це коли людське тіло живе для гріха і в ньому і замість живої душі, що створив Бог, знаходиться мертва душа, в якій панують смерть і прокляття. Необхідно, щоб наше тіло ставало мертвим для гріха, а живим для Бога, щоб ставало Христовим. Потрібно перемогти в собі пожадливість і жадання до протилежної статі і любов до всього того, що додалося в людині після гріхопадіння в Раю. Такі прояви, як гріховні побажання й всякого роду зло – це діла диявола. У Біблії написано, що заради цього прийшов на землю Ісус Христос, щоб зруйнувати діла диявола: «**Хто чинить гріх, той від диявола, бо спочатку диявол согрішив. Для цього-то і явився Син Божий, щоб зруйнувати діла диявола**» (1 Ін. 3:8). Цей подвиг Ісус зробив заради любові до всього світу. Ми, хто увірували в Бога, любимо Його за все те, що Він для нас зробив і бажаємо бути подібними до Нього і жити в Його любові, дякуючи за все Бога Отця, як написано: «**Возлюби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всім розумінням твоїм, і всією силою твоєю, – ось перша заповідь!**» (Мр. 12:30). Якщо полюбиш Господа Бога і приготуєш місце для того, щоб Він оселився в твоєму серці, то виповниться Писання: «**Ісус сказав йому у відповідь: хто любить Мене, той Слово Моє виконуватиме; і Отець Мій полюбить його, і Ми прийдемо до нього і оселю сотворимо у нього**» (Ін. 14:23), «**Бо покликав нас Бог не до нечистоти, а до святості**» (1Сол. 4:7). «**Я написав вам, юнаки, бо ви сильні, і Слово Боже перебуває у вас, і ви перемогли лукавого**» (1Ін. 2:14). Тут написано про юнаків, які встигли стати сильними і змогли перемогти лукавого. Якби вони одружилися, то перестали б бути перемагаючими юнаками, вони програли б боротьбу з лукавим, і Слова Божого, перебуваючого в них, не стало б (Кол. 1:6).

ЙДУТЬ ЗА АГНЦЕМ, КУДИ Б ВІН НЕ ПІШОВ

А хто ж ці окремі Божі люди, про яких в Одкровенні читаємо: «**Це ті, котрі не осквернилися з жінками, бо вони дівственники; це ті, котрі йдуть услід за Агнцем, куди б Він не пішов. Вони викуплені з-поміж людей, як первенці Богові і Агнцеві, і в устах їхніх; нема лукавства; вони непорочні перед престолом Божим**» (Одрк. 14:4-5). Люди, які *ЙДУТЬ ЗА АГНЦЕМ, КУДИ Б ВІН НЕ ПІШОВ*, це ті, які перемогли все, що додалося в людині після її гріхопадіння, – все прокляття – жадання до протилежної статі і всякого роду зло. Ісус Христос воскрес із мертвих, як первісток, так і ці люди досягли перемоги над гріхом і стали синами Божими, як первістки Богові й Агнцеві. Значить, хтось зміг, або хтось ще зможе перемогти гріх в своєму тілі і стане освяченим настільки, що перестане грішити, так що лукавий не буде торкатися його. Чому ж так важливо не осквернитися з жінками? Це так багато значить, що навіть буде сповіщено про це *В МЕЖАХ ВІЧНОСТІ*. Значить, з жінками

оскверняються всі, хто торкаються до них, навіть в почуттях, і жінки оскверняються взаємно. **ТИМ ОСОБЛИВИМ ЛЮДЯМ ХРИСТОС ДАВ БУТИ НЕ ОСКВЕРНЕНИМИ З ЖІНКАМИ.** В такому випадку давай розсудимо, що потрібно раніше зробити: одружуватися (виходити заміж) а потім спасатися від гріхів, чи раніше потрібно умертвити земні члени гріха і перемогти всі гріхи, передані нам Адамом і Євою, а потім з волі Божої, тобто за порадою Божою, вирішувати питання одруження і заміжжя? Хто ж вони, ті, що **змогли не осквернитися з жінками?** Адже кожен, хто тільки дивиться на жінку з пожадливістю, оскверняється. За словами Ісуса Христа, той вже вчинив перелюб з нею. Так було з часів гріхопадіння Адама і Єви завжди. Не оскверняються з жінками тільки ті, хто досягли **ХРИСТОВОЇ ПЕРЕМОГИ.** Слід розуміти, що саме продовження людського роду зіпсовано ворогом душ людських. З часу гріхопадіння Адама спілкування жінки з чоловіком не може бути без осквернення. Якщо не відбулася в людині **ПЕРЕМОГА ХРИСТОВА,** то в ній залишається гріховний початок, він проявився ще в Раю – це пожадливість і жадання до протилежної статі. Не було в світі народження дитини без участі гріховного початку, тобто без жадання і пожадливості, як написано: **«Ось, бо в беззаконні зачатий я, і в гріхах породила мене мати моя»** (Пс. 50:7), **«І як людині бути правою перед Богом, і як, бути чистим народженому жінкою?»** (Йов 25:4). Єдиний у Всесвіті Ісус Христос прийшов на землю без гріховного початку. Ісус прийшов на землю через святе зачаття, як написано: **«Ангел сказав Їй у відповідь: Дух Святий зійде на Тебе, і сила Всевишнього осінить Тебе; тому і народжуване Святе наречеться Сином Божим»** (Лк. 1:35). Кожен віруючий в перемогу Сина Божого і в Силу Крові Ісуса Христа в молитвах і моліннях **БЛАГАС, ЩОБ І В НЬОМУ ЗВЕРШИЛАСЬ** і була явною **ПЕРЕМОГА ХРИСТА,** щоб кров Ісуса Христа омила його цілком дух, душу і тіло, щоб відкрилася в плоті тієї людини **ПЕРЕМОГА ХРИСТОВА** і освячення. В ній вже немає гріховного початку, тобто немає жадання – смерть переможена. Аллілуйя!!! Амінь. Як же з сина прокляття ставати **НОВОЗАВІТНИМ СИНОМ БОЖИМ?** Про це Ісус сказав Никодиму, відкриваючи великі таємниці для зростання його віри, так: **«Істино, істино кажу тобі, якщо хто не народиться від води і Духа, не може увійти в царство Боже»** (Ін. 3:5), і ще: **«Не дивуйся тому, що Я сказав тобі: треба вам родитися звище. Дух дихає, де хоче, і голос його чуєш, але не знаєш, звідки він приходить і куди йде: так буває з кожною людиною, народженою від Духа. Никодим сказав Йому у відповідь: як це може бути? Ісус відповів йому і сказав: ти – учитель ізраїлів, і чи цього не знаєш? Істино, істино кажу тобі: ми говоримо про те, що знаємо, і свідчимо про те, що бачили, а ви свідчення нашого не приймаєте. Якщо Я сказав вам про земне і ви не вірите, то як повірите, коли буду говорити вам про небесне? Ніхто не сходить на небо, тільки Той, що зійшов з небес, Син Людський, сущий на небесах. І як Мойсей возніс змія в пустині, так належить, піднесеному бути Синові Людському, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, а мав Вічне Життя»** (Ін. 3:7-15). Як Ісус народився від Духа Святого Сином Божим, так має народитися від Духа Святого кожен, хто хоче спастись. Це реально можливо – кожному віруючому народитися від Бога звище і увійти в Царство Боже. Тільки так трудячись можливо людині звершувати своє спасіння. Як це відбувається практично? Людина, отримавши від Бога по вірі **ХРЕЩЕННЯ ДУХОМ СВЯТИМ ЗІ ЗНАМЕННЯМ ГОВОРІННЯ ІНШИМИ МОВАМИ,** за порадою Апостолів Христових, через Духа Святого очищає душу свою Кров'ю Ісуса Христа, так як Він чистий: **«Ми тепер діти Божі, але ще не відкрилося, що будемо. Знаємо тільки, що коли відкриється, будемо подібні до Нього, тому що побачимо Його, як Він є. І кожний, хто має цю надію на Нього, очищає себе, бо Він чистий»** (1Ін. 3:2-3). Коли через велике зусилля молитвами і моліннями ти досягнеш від Бога очищення душі, то ти станеш **НОВИМ ТВОРІННЯМ** у Христі Ісусі, тобто станеш **СИНОМ БОЖИМ.** Заради того, щоб відкрити **НОВИЙ ШЛЯХ СПАСІННЯ** прийшов на цю землю Ісус Христос. Ось вони, **НОВОЗАВІТНІ СИНІ БОЖІ,** які увійдуть в Царство Боже.

Тільки в такому стані **не оскверняються з жінками, це первістки Богів і Агнцеві, вони йдуть за Агнцем, куди б Він не пішов.** Коли досягнеш такого Духовного рівня, тоді і

вирішуй, чи вступати тобі в шлюб, нехай відкриє тобі це Христос. Ілюзіям заблукалих лжеучителів тут немає місця. Досягай, щоб стати Духовним, тим, хто водиться Духом Божим, як написано: **«Бо всі, що Духом Божим ведені, є сини Божі»** (Рим. 8:14). Ось хто такі Духовні, і тут відповідь, як стати Духовним (Ін. 3:1-12). Це **«коли Христос у вас, то тіло мертво для гріха»** (Рим. 8:8-14). Щось же в тілі стало мертвим для гріха і щось стало живим для Бога? Написано: **«Хіба не знаєте, що тіла ваші є храм Святого Духа, Котрий живе у вас і Якого ви маєте від Бога, і ви не свої? Бо ви куплені дорогою ціною. Тому прославляйте Бога і в тілах ваших і в душах ваших, які є Божі»** (1Кор. 6:19-20). **«Ісус сказав їм у відповідь: сини віку цього женяться і виходять заміж; а ті, що сподобилися досягти того віку і Воскресіння з мертвих, не женяться і не виходять заміж. І вмерти вже не можуть; бо вони рівні з Ангелами і є *СИНИ БОЖІ*, ставши *СИНАМИ ВОСКРЕСІННЯ*»** (Лк. 20:34-36; Євр. 6:5; Флп. 3:10-11). Коли людина досягне цього Духовного рівня, тоді вона чітко зрозуміє, що не з одруження повинна бути конкретна боротьба, а з гріхами, що живуть в кожній людині, і з діючим в кожній людині прокляттям (Лк. 23:28-30; Одкр. 6:12-17).

Мир Божий, який перевищує всякий розум, хай збереже вас для Слави Неба! Амінь.